ناحقه سزا
(ناول)
Ketabton.com
ليكوال: ډاکټر عتیق الله (ژمن)
Mohammed Alsaaaf

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

په لومړي قدم کښې درنو او زړه ته راتيرو لوستونکو ته دي ډالي وي او په ځانګړي توګه ډالي کوم زما محترم او د قدر وړ استاد (عبدالواسع ترين، نثاراحمد معصوم، عبدالرافع ترين، عصمت الله رسولي، ثنا الله سعادت، احمدالله، او عبدالسميع ترين) چي زه يي لا زيات تشويق کړي يمه.

او منته کومه زما له درني کورني څخه چي تر نن ورځي يي زما ملاتړ کړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دليکوال پېژندنه!

عتيق الله دفضل محمد پوپل زوي عبدالله پوپل لمسي چي په کال ۱۳۸۷ه ش چي د عسيوي تاريخ 2005 ډسمبر شلمه نيټه وه چي مي نړي ته د لومړي ځل لپاره سترګي روڼي کړي.
په يوه غريبه کورني کي لوي شوي يم زده کړي مي په کندهار مشرقي عالي ليسه کي پاي ته رسولي دي او په ۱۴۰۲ ه ش کي له ښوونځي نه فارغ شوم.
يو کال وروسته مي په مامون طاهري د روغتيايي علومو انستيتوت کي تحصيلات پيل کړل چي تر اوسه پوري جريان لري.
اصلي کسب او کار مي خياطي وه ټول ماشومتوب او وزګار وخت مي په خياطی کي تير کړي دي او د هغه کسب استاد يم.
لکه څنګه چي ما شوق د درسونو او تحصيلاتو درلودي مګر هغسي ونه شول ځکه چي د کورني اقتصادي حالت منفي وو او د خياطی له لاري مو خپل ضرورتونه او اړتياوي پوره کولي البته زما ورونو ته دي الله جله جلا له خير ورکړي هغو هم زما سره دکورني په مصرف کي مرسته او تعاون کړي دي او زه زما د کورني وروستي ورور او د خپل پلار اخيري زوي يم او تر ټولو په عمر کي کشر يمه.
د شعر شاعري ليکوالی سره مي ډيره زياته مينه او علاقه درلوده ډول ډول ناولونه او کتابونه مي ولوستل تر څو چي دا خواهش مي پيدا شو چي زه هم يو کتاب يا ناول وليکم ځکه ما مي پخپل ځان کي لږ څه استعداد وليدي او غوښتل مي چي ځان وازمويم.
نو اوس چي دا ناول وليکل شو پوره دوه مياشتي او دوی اوني يي وخت ونيوي تر څو چي بشپړ شو په کتاب کي ځيني تيروتني او غلطی شته چي ماته په نظر نه راغلي مګر که چيري هغه څوک چي ډير تحصيل او په ليکوالي کي مهارت ولري نو هغه په ډيره اساني کولاي شي چی زياتي تيروتني پکي ومومي نو دا چي زما عمر اوس نولس کاله کيږي نو استعداد مي هم ډير کم دي تجربه خو هيڅ نلرمه نو ستاسو ټولو څخه د لا تشويق هيله لرمه او په دي اميد يمه چي د ناول د لوستلو څخه خوند او پند واخلي .

والسلام...

په درناوي

ډاکټر عتيق الله ژمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکتاب په هکله!

(۱) لکه څرنګه چي دا زما لومړي کتاب دي او ددې څخه مخکي مي هيڅ يو ډول ناول يا کتاب ندي ليکلي نو حتماً به ځيني تيروتني هغه که املايي وي يا د الفاظو يا د کرکټرونو د عکس العمل دخبرو ځاي مکان او نوري شتون ولري نو زما لويه هيله داده چي تاسو ټول به تر دي تيروتنو او غلطيانو را تير سي.

(۲) دا چي زما د ناول ليکلو شوق وو نو هڅه مي کوله چي په داسي خوږو او باريکو الفاظو سره يی وليکم چي ويوونکي تلوسه او دلوستلو سره نور هم شوق او علاقه پيداکړي مګر ستونزه دا وه چي ما پدې برخه(ليکوالي) کي مطالعه او څيړنه نه درلوده او نه مي هم هغه د ناول خوږه ژبه زده وه خو بيا مي هم کوښښ کړي دي او دنورو ناولونو لوستلو وروسته مي لږ الفاظ سره سم منظم کړي او کارولي دي.

(۳) بله دا چي په ناول کي مي لهجه ځيني وخت شمالي او ځيني وخت جنوبي کارولي ده او تر ډيره بريده مي کوښښ کړي دي چي په لوړه سويه او علمي لغاتونه ډير وکاروم مګر بيا هم ډيري نيمګړتياوي لري نو د هغه لپاره راته بخښنه وکړي.

(۴) دکتاب د ليکلو څخه هدف: موږ وينو چي ډير وخت وروڼه زيات سره خواږه وي او ددوي تر منځ يو نه ماتيدونکی باور او اړيکه وي ديو بل سره کومک او مرسته کول خپله وجيبه او فريضه ګڼي مګر ځيني وخت داسي څوک د دوو وروڼو تر منځ راتللاي سي چي ددوي هغه کلک باور چي يو په بل يي لري له منځه يوسي يو دبل سره يي په شخړه اخته کړي چي تاسو به يي په راتلونکي کي ولولي.

(۵) ځيني وخت ناسم پوهاوي کولای سي چي ديو کس نه بلکي دڅو کورنيو ژوند تريخ کړي، هرڅه چي کوو بايد لومړي يي څيړنه وسي په لږ څه خبره باندي اړيکه له خنډ سره نه بايد مخ سي او ډير وخت داسي راځي چي ديوي دقيقي زغم د کلنو پښيماني څخه څوک ژغوري.

(۶) ځيني وخت انسان د احساساتو تر اغيزي لاندي راځي چي دا احساسات يي دي ته مجبوره کړي چي ناسم پوهاوي ته يي ورسوي او دا سوي تفاهم هرڅه له منځه وړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

الوتکې کي ناست وم ناڅاپه لاندې لاړه کله چي مي سترګي خلاصي کړي الوتکه مخ په په ځمکه لاندي روانه وه تر غوږ مي يو اواز سو، ستاسو ټولو څخه هيله کيږي چي خپل قمربند چيک او وګوري ځکه چي الوتکه نور ناسته کوي.

ما هم ژر خپل قمربند وکتي ومي ليدل کله چي زه ويده ومه نو قمربند مي لږ څه له اوږې څخه وتلي وو هغه مي سم کړي دخپل ځنګ کس ته مي وکتل هغه د ډير وخت سړي وو ږيره يي کوچني کړي وه مګر د الوتکي د کښته کيدولو په وخت کي يي دواړي سترګي ټينګي بندي کړي وي او لاسونه يي دڅوکي په تکيه ګاه ټينګ نيولي وه خوله يي ښورولـه خو اواز يي په ما باندې نه بيليدي تر لږ وخت وروسته الوتکه ځمکي کي ناسته وکړه دا نو زما دريم کال وو چي افغانستان څخه بهر په لندن کي ومه او هر دري کلونه وروسته به بيرته هلته ستنيدمه،

ږغ وسو، اوس تاسو کولاي شي چي له الوتکي څخه لاندي تاسي زه هم ولاړ سومه او سر ته مي هغه د بيګونو د ايښوولو ځاي څخه خپل دوه چي يو کوچني اوبل غټ وو بيکونه واخيستل خو يو بيک دومره درونډ وو چي د هغه سره کوږ کوږ روان ومه ځکه دامي د خپلي کورني لپاره تحفي راوړي وي چي ټول به ډير ورباندي خوشحاله کيدل، له الوتکي څخه ټرمينل ته راغلم فاسپورټ او ويزه مي کارمند ته ښکاره کړل او هغه هم د اجازی په راکولو سره لاس دلاري طرف ته اوږ کړي زه هم روان شومه ګورمه چي دکاکا زوي احسان مي راته ږغ کوي،علي اي علي ليونيه ودريږه، چي ورته ومي کتل دي ډير په بيړه زما طرف ته روان وو په مخ يي د خوښی نښی وي ما او ده ډير ښه ژوند او ماشومتوب سره تير کړي وو او ازادي مسخري او ګپه مو سره لرله را نږدې سو او په تنظيه لهجه يي وويل بي ناموسه ولي داسي ژر ژر روان يي چاته ګوري هم نه ما وخندل او په غيږ کي مي داسي کلک ونيوي چي په هغه مي ناري وکړي چي بسته ايله مي که خوږ دی کړم ما نور زرو هم ورکړي او لامي لاسونه ورڅخه تاوو کړه ښه ټينګ مي ونيوي بيا مي پريښودي او سټړي مشي مو وکړه ويل

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه نوري خبري او باندار به بیا وروسته په کور کي وکړو لوي بیک یي راڅخه واخیستي او بیله کوم سببه به یي خندل نه پوهیږم چي ده څه فکر کوي نو مابه هم دده پر خندا وخندل احسان ډیر ساده او باادبه انسان وو مکتب مو هم یو ځاي ویلي وو تر ټرمینل ووتو هلته یو ځاي کي یي توډي موټر چي نوي یي اخیستي وو تم کړي وو له مانه مخکي روان سو او ګامونه یي چټک کړه دکیلي سویچ یي وواهه د موټر دروازي اتومات خلاصي شوي بیکونه مو ډکی کی کیښودل او موټر کي کښیناستو د موټر دستارکیدو سره سم یخه ایسي هم فعاله سوه احسان راته وکتل او په تنظیه لهجه یي وویل علي په لنډن کي داسي ښایسته او فعال موټران سته؟

ومي ویل نه دا خو یي یواځي ستا لپاره جوړ کړي دي ریسه په دواړو مو په کټ کټ وخندل او موټر ته یي حرکت ورکړي ښه او نارمل رفتار مو کاوه خو ډیر افسوس په دې راته ودریدي چي د افغانستان دموټر او نورو وسایلو چلونکو یو هم د ټرافیکو په قانون باندي نه وو برابر چابه موټر سایکل په دری ګزی چلوي او څوک به په سپینو سترګو ددري رنګه اشارو تیر سو او هیڅ یي ددی فکر نه کاوه چي لږ غلطی او تیروتني د یو بل کس د وژل کیدو ځاني او مالي تاوان سبب کیدلاي سي.

خیر موږ کور ته ورسیدو هري کوڅي او هر دیوال راته ښه راغلاست ویل ځکه دلته ما خپل ماشمتوب او ډیر نور وخت تیر کړي وو زموږ کلي اوس هم هغه رقم وو لکه څرنګه چي پخوا وو خو څه ناڅه تغیرات پکي راغلي وو دکور مخي ته یي موټر ودراوه ځکه کور ته موټر نسو ننوتلاي دکور دروازه کوچني او د لرګي دروازه یي درلودل.

دموټر څخه مي خپل بیکونه او سامان را کښته کړل احسان دروازه ټک ټک کړه لږ وخت وروسته دچا دپښو اواز سو دروازه خلاصه سوه او یو کوچني راووتي چي دعمر په لحاظ او زما په اند د پنځو کلنو وو ببر سر خلاص ګریوان او خیرن مخ یي سخت خفه کړم هغه راته وخندل، احسان هغه ته وویل لري شه رزیله ته نه ویني چي بیکونه راسره دي هغه لاهم ولاړ وو او ماته یي کتل زه لږ اندیښمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

سومه چي څه پېښه سوي ده دي ولي داسي راته کوري وروسته پوشومه چي ما د افغانانو دکلتور او رواج مخالف جامي په تن کړي وي پتلون او شيرټ مي اغوستي ول نو په دې خاطر کوچني ته نابلده او عجيب معلوم سومه،احسان ور مخکې سو او هغه يي يوه بغل ته په لغته وواهه هغه وځغستل احسان وويل دی دې وپيژندي ؟

ومي ويل هو ولي نه داسي بي تربيه او سپين سترګي بيله دي چي ستا ورور وي بل څوک نسي کيدلاي بيا مو هم په دواړو سره وخندل احسان وويل ګوره بيا دي ادبي چکوش راکړي ههههه،

کوتي ته ننوتم دتره ښځه مي راته ولاړه شوه لاس مي ور مچي کړي هغی له ډيري خوښی څخه ژړل ويل يي زويه شکر چي په خير راورسيدی، سر مي ټيټ ځوړند کړي ومي ويل دتره ښځي له کومه وخته چي مي مور پلار او ورور دلاسه ورکړي دي نور دا ژوند لا خوند نه راکوي دا هيواد خو ليري خبره ده، هغی لاسونه را څخه تاو کړه په غيږ کي يي ونيولم ويي ويل زويه هغه د آلله ج فيصلي دي موږ بيله دی چی صبر وکړو نور هيڅ نسو کولاي د هو په دود مي سر وښوراوه او هممم مي وکړي شپي او ورځي وي تيريدی په حساب سره شپږويشت ورځي تيري شوي زما بيرته لنډن تګ ته يواځي څلور ورځي پاتي وي ،يوه شپه دروازه ټک ټک سوه زه ورغلم دروازه مي خلاصه کړه ګورم چي يو زوړ سړي چي يو کوچني بيګ هم ورسره دي ولاړ دي او ويي ويل زويه زه مسافر يمه ديوی شپي ځاي که لري نو ډيره مهرباني به مو وي، زه لاړم او کاکا ته مي وويل چي داسي يو کس راغلي دي هغه ژر ولاړ سو او دروازي ته ورغلی هغه کس يی له ځان سره راوستي کوټي ته يي دننه يوړي ، ځان سره مي وويل الحمدالله چي افغان يم کنه نو لنډن کي خو داسي هيڅوک نه پيداکيږي چي پخپل کور کي دي تاته مفته او بی دليله شپه درکړي خير نو دا بيا د افغانانو ميلمه پالنه ده هغه سړي ناست وو لږ وخت وروسته مو ډوډي ورته چمتو کړه کشر د کاکا زوي مي ورته د لاسونو اوبه راوړي جوشي يي مخي ته ورته کيښوده زوړ سړي هم خپل دواړه لاسونه په اوبو لامده کړه دلاسونو څخه يي خړي اوبه توي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوي او په خارو ککړ لاسونه یي پاک شول سترخوان مو هوار کړي زه ،کاکا ،احسان او زوړ سړي سترخوان ته کښیناستو دښوروا پیالي یي راوړي او په سترخوان یي کیښودی کاکامي ویل بسم الله کړي ټولو د ډوډي په خوړو باندی پیل وکړي زوړ سړي چي څو مړي وکړي په داسي حال کي چي ګوله یي په خوله کی ژوول او یو لاس یي د ښوروا په پیاله کي وو ماته یي وکتل هغه لاس یي همهلته پاتي سو څه ځنډ وروسته یي لاس پورته کړي او ویي ویل، زویه ته دکوم ځاي یي؟

ومي ویل زه د همدا افغانستان یمه.

سړي وویل نه ته لږ څه نا اشنا او ددوي سره توپیر لري څهره قد قواره خوي او عادت دي د کلیو دخلګو ندي،

ومي ویل هوو زه د افغانستان یمه مګر زه اوس په لنډن کي او سیږمه هلته خپل کار او بار لرمه دلته د یوي میاشتي رخصتي په موخه راغلي یمه او څلور ورځي ورسته بیرته ځمه.

سړي حیران حیران راته کتل په داسي حال کي چي تعجب او خندا یي سره ګډه وه ویي ویل لنډن، بیا یي سر دنه په دودو وښوراوه لږ وخت په فکر کي وو بیا یي وروسته وویل هلکه ته خو افغان یي نو بیا ولي په لنډن کي کار کوي دغه کار چي ته یي هلته کوي چي دلته یي وکړي هم به ځان او هم به نورو ته ګټه ورسوي دا خبره نه وه تیار د توري وارې وو چي زما نفس او وجدان یي زخمي کړل،

ومي ویل هو ستا خبره سمه ده مګر دلته چي لږ هم زده کړي وکړي او د هیواد دجوړولو فکر وکړي نو په څو ورځو کي دي چاره در کوي او له هیواد څخه دي ورکوي،

سړي سر وښوراوه، ویي ویل ښه خیر.

د ډوډي په خوړولو یي شروع وکړه تر ډوډي خوړولو وروسته مو چاي ورته راوړي سړي په خندني لهجه مننه وکړه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر چاي څښلو وروسته سړي ماته را نږدې سو او په خف اواز يي وويل هلکه تا ويل چې زه څو وخت بيرته لندن ته ځمه؟

ومي ويل دري څلور ورځي وروسته انشاالله ولي بابا؟

سړي لږ څه خاموش شو وروسته يي راته کړه، هلکه زما په لندن کي يوڅه کار دي که چيري ته نه په تکليف کيږی دا يوه هيله مي راته پوره کړه.

زه په تعجب کي شومه چي يو سوالګر څنګه او ولي په لندن کي کار لري؟

وروسته مي د ځان سره فکر وکړي چي ددې کس خبري کړه وړه چلند او تجربه ټول د سواد لرونکو خلګو په څير ده نو مي لا هم دده سره د خبرو کولو تلوسه زياته سوه ورته مي کړه

ومي ويل بابا تا ويل چي کار لرم څنګه کار دي ته خو يي راته ووايه چي ممکن دي کنه؟

سړي وويل، هغه زما سره کوچني بيک وو هغه چيري دي؟

شاه وخوا مي وکتل بيک دکوټي پاي کښي پروت وو ور ولاړ شومه چي بيک واخلم خو سړي وويل نه وراره ته يي مه اخله زه پخپله ورځم ولاړ سو او بيک ته کښيناستي په يوه جيب يي لاس دننه کړئ خو څه يي په لاس نه ورغلل بيايي بل جيب ته لاس کړي او لږ څه ورسره کوږ سو لږ وخت وروسته يي د جيب څخه يوه سپينه او ښايسته کيلي را وکښل او د بيک قلف يي پري خلاص کړي په بيک کي يي شيان پورته کښته کول او زه ورته ګورم بيايي يو کتاب چي ډير زوړ او وقايه يي نيمي څيري او نيمي نه وه را وکښي، هلته بيک سره ناست او کتاب ته يي ښه ډير وکتل لکه دا چي يي لومړي ځل وو چي دا کتاب يي وليدي بيا راغلي او پخپل ځاي کښيناستي ويي ويل زويه داکتاب خو ويني ما ويل هو وينم يي ، ويل دا هغه کتاب دي چي زما د ژوند ټوله کيسه پکښی کی ده ته زما اوسني حالت ته مه ګوره چي پدې حال يمه ما داسي وخت تير کړي دي ما وختونه خندولي دي خو مګر ژوند په يوه داسي لاره بوتلم چي هغه لاره د ژور خفګان لا مل سوه او

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښامار خولي ته غورځيدل سوه ته يواځي دومره وکړه چي داکتاب تر حسينى پوري ورسوه او ورته ووايه چي زه دې اوس هم هغه سي په زړه کي ساتم لکه څرنګه چي مي په لومړي ورځ ليدلي وي ستا د حسن جمال او ښايست ډيوه مي اوس هم په زړه کي همهاغسي روښان ده لکه څرنګه چي دي په لومړي ورځ بله کړي وه بيايي سوړ او اوږد اسويلي وکړي له ګونځو او خړو سترګو يي د ملغلرو په څير اوښکي رواني شوي لکه څنګه چي په مازديګر کي لمر دغره شاته ځان پټوي هغسي ده هم د خپلو اوښکو د پټولو هڅه وکړه خو په دې کوښښ کي ناکامه وو او د زړه درد يي له ورايه معلوميده هر چاته دده د څهري په ليدو دا څرګنديده چي دې کس دمجنون په څير مينه کړي ده او د هغی په مينه کي يي ډير سخت زړه مات سوي دي.

خداي سته زه يی هم ډير تر احساساتو لاندي راوستلم په لاسونو باندې مي يي لاسونه ور کيښودل او ورته مي کړه کاکا که څه هم زه تا نه پيژنم او نه دې د ژوند په اړه معلومات لرم مګر زه دې تر هر چا ښه درک کولای سم،سړي چي ځوړند سر نيولي وو اوس يي سر اوچت کړي او په ريږديدلي اواز يي وويل نه بچيه ته ما هيڅکله نسي درک کولاي زما له حالت څخه دي خداي هر کس وساتي، موږ په همدې خبرو کي وو چي دکوم چا د پښو اواز سو سړي ماته هغه کتاب راکړي او ويل زويه دا امانت خامخا ورسومه او زه به يي ادرس هم درکړمه چي چيري يي بايد ورسوي.

کتاب مى ورڅخه واخيستي او د ديوال په تاخچه کي مي کيښودي احسان کوټي ته داخل سو ويل يي علي زما پلار وايي چي نور ددې کوټي څخه ووځه ځکه چي دا بابا دلته ارام او په استراحت سره خوب وکړى دهو په دود مى سر وښوراوه احسان هم لاړي سړي ته مي وکتل ورته مي کړه نو زه به هلته بيا څنګه ورته وايمه چي چا را استولي يمه سړي وويل هلته به ورته ووايي چي ستا د کلونو کلونو انتظار کوونکي زبير او يو ناکام ميين را استولي يمه دچا سره چي تا په ډير ښه پلان دوکه او فريب وکړي، سمه ده همداسي ورته وايمه سړي وويل دلته يو کاغذ او يو قلم راته پيدا کړه چي زه يي درته ادرس وليکم زه هم پاڅيدم او ددې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شيانو په لټه کي ومه خو د افسوس ځاي داوو چي په کور کي مي هيڅ قلم او کتابچه ونه ليدل بيرته کوټې ته ورغلم ورته مي کړه بابا هغه شيان مي پيدا نکړل خو ته يي راته ووايه زه به يي په خپل تليفون کي نوټ کړم هغه هم ادرس راته ووايي او ما وليکي ورته مي کړه بابا اوس نو په ډاډه زړه ويده شه زه ځمه او د کاکا زوي سره مي ويده‌کيږم سړي ته مي يي ځاي او بستر برابر کړل او زه ورڅخه له کوټي نه ووتم او د احسان کوټي ته ورغلم هغه زما څخه مخکي لا ويده وو زه يي هم څنګ ته وغځيدم خو دده خرقي او په خوب کي خبرو يي راته بيخي نفس تنګ کړي ولاړ سوم او ښه مي ورته ځان برابر کړی او يوه ټينګه لغته مي د شا په حصه کي وواهه خو هغه هيڅ عکس العمل ښکاره نکړي تر هغه ورته غوسه سوم چي دا څنګه خوب دي چي په لغته هم نه ويښ کيږي نو يوی بلي لغتي ته مي ځان اماده کړي کله چي مي پښه پورته کړه هغه نعره وکړه صبر صبر څه کوي ناځوانه فکر کوم چا زما د مرګ پيسي درکړي دي ومي خندل نه ياره تا دلته څه حال جوړ کړي دي بل کس خوب نسي درسره کولاي ويل يي ياره زه ويده نه وم يواځي مي ته امتحانولي چي څه کوي مګر تا خو زما ولسوالي راته ويجاړه کړه دواړو په کړس کړس وخندل او په څنګ کي يي ورسره پريوتم تر لږ څه خبرو کولو وروسته دواړه ويده وو.

پښه مي وښوريده کله مي چي سترګي وغړولي نو په سترګو مي روښنايي شوه د کوټي بلف ګروپ مي په سترګو باندي مخامخ وو د ډيرو اذانونو ږوږ او اوازونه مي تر غوږ کيده پښه می بيا وښوريده کله مي چي ورته وکتل هغه زوړ سړي يعني زبير مي پښو ته ناست وو ويل يي ولاړ سه او لمونځ وکه توس مي بيرته په سر واړوه خو سړي توس راڅخه ليري کړي او په لوړ اواز يي وويل ولاړسه او لمونځ وکه ماهم په غوسه سره ورته کړه دا وخت نو اوس د لمانځه دي ولي زه ملا صاحب يمه چي دټولو نه مخکي به لمانځه ته ځمه لږ صبر وکه خو اوس اذانونه کيږی احسان له هغه تشناب څخه راووتي چي په خونه کي دننه وو او په خندا يي وويل ته اوس هم شکر وکاږه چي اوس يي دربانديی غږ وکړي زه خو يي ستاڅخه مخکي راپاڅولم سړي احسان ته وکتل او له کوټي څخه ووتي احسان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي وکتل دا عجبه سړي دي پخداي ميلمه نو اوس داسي وي چي کوربه دخپل بستر څخه پاڅوي احسان وويل تاسو ولي لومړي دا سړي کورته راوستي فکر کوم چي دي به عصبی مشکل ولري ليونيدي.

څاښت مهال وو چاي خوړلو وروسته د سړي سره ناست وم هغه وويل وبخښه چي تکليف مي سهار وختي درکړي ماويل خير دي پرواه نلري زبير وويل يوه خبره وکم، هو ولي نه

ايا ته نسي کولاي چي نن يا سبا لندن ته لاړسی؟

ومي ويل کولاي سم مګر ولي؟

زبير، هغه کتاب ژر ورسوه هيله کومه او تر هغه وخته پوري چي هغه ددی کتاب جواب درکوي زه به همدلته تم شم ستاسو په کور کي.

ددې خبري په اوريدو مي بيخي مخ سور سو ځکه چي دا انسان د زغملو نه وو نو نوري شپي او ورځي به يي څنګه دلته تيرولي؟

ومي ويل نه تا به زه بل ځاي ته يوسمه هلته به تم سي او زه هسي نه هم سبا لخيره روانيږمه او ځمه غرمه وه چي سړي مي له کوره وويستي او د هوټل په لوري روان سوو د احسان موټر مو هم له ځان سره يوړي سړي مي په يوه هوټل کي کښنته کړې او يوه کوټه مي ورته د څو ورځو لپاره په کرايه ونيوه د ډوډي او هرڅه مصارف يې ما ورکړه او زه ورڅخه د سياحتي شرکت په لوري لاړم يو ټکټ مي دسبا لپاره وکړي چي سهار په شپږو بجو باندي پرواز وو.

وخت تير شو او سهار سو ماښام مي لا خپل جامي او نور اړين توکي په خپل بيګ کي ايښي وو تر لمونځ کولو وروسته مي بيک واخيستي او د کاکا کوټي ته ورغلم هغه لمونځ په ناسته سره ادا کاوه ځکه چي پدي ورځو کي هغه ډير سخت ناروغ وو کله چي يي لمونځ پاي ته ورسوي نو ور مخکي شوم او د خداي پاماني لپاره مي ورته لاس مچي کړ هغه په سر لاس راکيښودي او ويي ويل زويه په ډير ناز مو پاللي يي نه پوهيږم چي هلته به ته څنګه ژوند تيروي ومي ويل نه کاکا

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته زه ډېر خوښ او راحته يم بيا مي د تره ښځه داحسان مور راغله دټولو سره مي خداي په اماني وکړه او له کوره د احسان سره ووتم هغه موټر را روان کړي او د هوايي ډګر په لوري وخوځېدو.

څه وخت وروسته هوايي ډګر ته ورسيدو.

احسان هم رخصت راکړي او لاړم طياری ته وختم لږ وخت وروسته پرواز وسو.

لندن ته ورسيدم او خپل دملکرو سره مي وليدل ټول ډېر خوښ او خوشحال شوه زه هم ددوي په ليدو پسي خفه شوي وم په سبا مي يوه ملګري ته هغه کتاب ښکاره کړي چي هغه زوړ سړي راکړي وو ومي ويل ياره که دی دا کتاب دې ادرس ته ورسوي نه به دی زه ډېر مننددويه سمه هغه وويل نه هيڅ ستونزه نسته کار به وسی خو ادرس چي يي کله وليدي نو مخ يي لژ څه تغير وکړي ماته يي وکتل ويل يي دا خو همدلته نږدی دي راځه چي دواړه ورسو ماويل اوس؟

ويل هوو اوس ولي ته نه ځي؟

نه، ځمه مکر زه لږ څه ستړي يمه ويل يي راځه ياره اوس به ورسو سباته ډېر کارونه لرو زه هم بيله بلي نيوکي ورسره لاړم يوه ټکسي ته وختو او لږ مزل وروسته يوې وداني ته ودريدو کله چي د ټکسي څخه کوز شوو نو ملګري ته مي زنګ راغلي د تليفون قطعه کولو وروسته يي وويل ياره زه خو نه شمه کولاي چي درسره لاړ شمه بيخي ضروري کار راته پيښ سو نو ته ورسه همدغه کور دي يواځي دروازه يي بنده ده.

ومي ويل سمه ده ته ورسه زه يواځي ورځمه دی لاړي زه د کور مخي ته ودريدم ګينټي مي ور ووهل لږ وخت وروسته يوه انجلي چي شل کلنه معلوميده دروازه راته خلاصه کړه کله مي چي وليدل نو هغه ډېره عصري او غربي معلوميده فکر مي وکړي چي ادرس مي غلط کړي دي ومي ويل ايا دحسيني کور همدادی؟

هغی په حيرت راته وکتل لکه چي پښتو يي زده نه وي بيا مي په انګليسي ورته وويل ايا د حسيني کور همدادي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغی چي زیږ وریښتان شنې سترګي سپین پوستکي نري ګوتي اوږد قد درلودی وویل هوو بلکل تاسو سم ځاي ته راغلي یي مکر زما له مور سره څه کار لري؟

ومې ویل ستامور؟

هو بلکل هغه زما مور ده.

هیله کوم ما له هغې سره مخامخ کړه ما یوڅه ورته راوړي دي له افغانستان څخه.

سمه ده راځه .

کور ته ورغلم په سراي کي یي یو لوي حوض او د حوض شاخواه ټول ونې او ډول ډول ګلان کرل شوي وو ښکلي بویان ول او دهلیز ته چي ننوتم ګرمه هوا مي غوږونه تاوده او ګرم کړل پو شوم چي دلته ایسي یا بخاري هم لګیدلي ده یوه سپین سرې بوډي چي په کوچ کي ناسته وه په فکر او سوچ کي یي د ګلونو او ونو طرف ته کتل ورغلو انجلې وویل موري، هغې ورته وکتل څه دی؟

عجبه خو داوه چي مور یي هم انګلیسي ویل .

انجلی زه ورته وښودلم چي دا هلک ستاسو لپاره له افغانستان څخه یو څه راوړي دي ورسره ووینه.

هغه هم را ولاړه سوه او نږدې راغله ومې لیدل چي د ډیر عمر په درلودلو یي بیا هم ښایست له لاسه ندي ورکړي غټي غټي عینکي یي په سترګو کړي وي اوږده خال داره کالي یي اغوستي وه او پاسته نرم څپلي یي په پښو کړي وي نوکان یي اوس هم رنګ کړي وو په امصا باندې یي تکیه کول ټیټه ټیټه او په ملا باندي کښه راغلل او ویي ویل زویه څشي غواړی او له ما سره څه کار لري؟

ومي ویل ایا تاسو اغلي حسینه یاستي؟

هوو زه پخپله یم

تاسو پښتنه یاست ؟

په پښتو یي وویل هوو پښتنه یمه مګر ته ولي داپوښتني کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه ښه پښتنه يي هيڅ نه بس همداسي مي پوښتنه وکړل ويل راسه هلته په کوچ يي کښينولم او لور ته يي وويل يوه کاپي ورته راوړه .

ويل اوس نو ووايه چي ته څوک او ولي دلته په ما پسي راغلي يي؟

ومي ويل زه زبير را استولي يمه.

په حيرت يي وکتل کوم زبير؟

زه نه پوهيږمه چي ته يي پيژني او کنه مګر هغه ستاسو لپاره دا يو کتاب را ليږلي دي هيله کوم دا واخلي کتاب مي ورته وړاندي کړي.

هغی کتاب راخخه واخيستي او ويي ويل دا نو څه دي؟

زه لږ غوسه سوم ومي ويل اااه زه نو څه پوشم چي څه دی خو ستاپاره يي راکړي دي.

کله چي يي کتاب خلاص کړي لږ څپي يي واړولي سترګي يي رډي رډي را وختي او کتاب يی لا نور هم ځانته نږدې کړي او په ويلو يي لګياه شوه

لور يي کاپي راته راوړه مخي ته يي راته کيښوده مننه مي ورڅخه وکړل او انجلي لاړل .

ومي ويل توروري زه نور ځمه ماته اجازه راکړي

هغې وويل زه پښتو ليک سم نسمه لوستلاي هيله کومه ته يي لږ څه راته ويلای شي چي څه پکښي ليکل سوي دي زما سترګي هم کمزوري شوي دي او ډير زيات وخت کيږي چي پښتو متن مي ندي لوستلي اورد اسويلي مي وويست او کتاب مي ورڅخه واخيستي سمه ده لږ څه به درته ووايمه.

د کتاب په لومړي صفحه بسم الله الرحمن الرحيم ليکل سوي وو بلي صفحي ته يي متوجي شومه هلته ليکل شوي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(السلام علیکم ورحمة الله وبرکاته!

د ښوونځي څخه په ښو نمرو باندی فارغ شومه او کور ته راغلم. کله چې کور ته ورسیدم ددې مخکي چي زه خپل زیری پر پلار جان او نورې کورني باندي وکړم نورڅه مي ولیدل هغه داچي د مشر ورور او پلار مي لفظی شخړه شروع وه او پلار مي مشر ورور چي طاهر نومیدي ډیر په بدو ردو یاداوه او ورور مي هم هیڅ د پلار د پلارګلوي حق نه ورکاوه چي څه یي ورته په خوله راتله هغه یي ویله.

زه هیڅ حیران نه شومه ځکه چي دا ددوي لومړي ځل نه وو دا زموږ د کورنۍ ورځني حال وو.

د دروازي څخه مي پر ورور باندې غږ وکړي طاهره، بس که نور طاهر هم زما په لیدو نرم شو ځکه چي زه مي ټولي کورنۍ ته ډیر زیات ګران ومه او ډیر قدر او عزت به یي راکاوه، ورور مي لاړي او کوټي ته ننوتي پلار مي لاهم ورپسی کنځلي او سپکي سپوري ویلي، له پلار مي تیر شومه او کوټي ته ورغلم، ګورم چې ورور مي راته خاندي او وه یي ویل، ته راغلي!!!

هله نوو زیری راباندي وکړه چې طبیعت مي لږ ښه شی.

ما ورته وویله وروره زه نو کله ناکامه شوي یمه؟

وه یي ویله، نه نو ځکه خو زما د زړه ټوټه یي.

طاهره زه په خپل صنف کي څلورم نمره شومه او په خیر سره نور فارغ شومه نور نو اجازه راکړه چي ستا سره یو ځاي روغتون لاړشمه او هلته به زه هم کار وکړمه.

ښه سمه ده زه به سهار ستاسره یوځاي ځمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ومي خندل او خوشحاله شومه نو له کوټي يي راووتم او خور مي زينب نوميده ورته بږغ مي کړ زينب! زينب!

ويل هااا څه وايي؟؟

ډوډي راته تياره که چي د غرمي يوه بجه شوي‌ده راته يي وويل هممم ستا له ويلو پرته مي هم تياروله او دادي سترخوان بابا ته ور وړمه نو ته هم راشه.

لاس مي پر خيټه باندی تير کړي او په منډه ورغلم کوټي ته چي لا نه وم ننوتي چي د لوبيا بوي مي تر سږمو ورسيدی لا مي نور هم ګامونه چټک کړه او کوټي ته ننوم.

هلته يو کوچني سترخوان هوار وو پلار او ورور مي دواړه ورته ناست وو خو يو اوبل ته يي د سترګو تر کونجو کتله.

پلار مي راته په توند نظر وکتل او وه يي ويل، هااا د خان صاحب زويه راغلي، هيڅ مي ونه ويله او سترخوان ته کښيناستم زينب هم راغله او د ډوډي په خوړلو مو شروع وکړه څو مړي مو لا نه وي کړي چي دروازه وټکيده، طاهر وويله هلکه ته ورسه پدې وخت کي څوک دي؟

زه هم پاڅيدم او ورغلم دروازه مي خلاصه کړه ګورم چي د ګاونډيانو د کور سپين ږيری راته ولاړ دي او په قهر راته ګوري، ورته ومي ويله السلام عليکم کاکا.

تندې يی نوري ګونځي هم وکړي او په تيزه لهجه يي وويله سلامونه دی در ګرځوه هغه زما پيسي راته راکړی چي تيره مياشت مو راڅخه په قرض اخيستي وي، وه مي ويل ته لږ صبر وکه اوس راځمه دروازه مي برته کړه او په منډه کوټي ته راغلم ورور ته مي وويله طاهره هغه عمر کاکا خپل پيسي غواړي ويل د څشی پيسي غواړي؟

هغه تيره مياشت چي بابا ناروغه شوي و نو مونږ خو د عمر کاکا څخه پيسي اخيستي وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

طاهر، ښه ښه رايادې شوې لږ صبر وکه لاس يې جيب ته کړي او دري سوه يي راکړي او وه يي ويله دا څومره بخيل سړي دي پخداي دا وخت نو اوس د راتګ وو چي دي راغلي دي؟

خير خو دروازي ته ورغلمه او پيسي مي ورکړي مکر لايي هم رډي رډي راته کتل زه هم ورته ولاړ وم، ترڅو چي خوله يې په خندا سره ويته کړه او وه يي ويل خير يوسي زويه خير يوسي اولاړي.

ما هم دروازه برته کړه او کوټي ته راغلم پلار مي ډوډوي خوړلي وه او خپلي کوټي ته تلي وو زه مي د ورور سره کښېناستم او په ډوډي خوړلو مو پيل وکړي، ورور مي وويل،زبيره! ته مطمئين يې چې سبا له ماسره کار ته لاړشی؟

هوو وروره، غواړم نور ددې کار څخه چې ټوله ورځ موټران مينځم مخه ښه وکړمه ستا سره به په روغتون کي يمه او ټوله ورځ به يوځاي يو.

راته يي وويل، هلکه هلته خو زه ډاکټر نه يمه او نه هم کومه بله واسطه لرمه زه يو صفاکار يمه او ته به هم يو صفاکار يې نو دا ماته هيڅ خوند نه راکوي چې کوم څوک پر تاباندې امر وکړي د خبرو په منځ کي يي ور ګډ شوم او ومې ويل پرواه نلري زه پدې بل کار کې هم ډېر ستړي او د نورو غلام يمه ماته هيڅ توپير نلري.

طاهر، سمه ده اوس لاړ سه ويده سه سهار دی بيا وختي را پاڅومه سمه ده؟

ما هم د هوو په دود سر وښښوراوه ورور مي ولاړ شو او خپله بستره يي هواره کړه ورباندي څملاست.

لږ څه په غور مي ورته وکتل ډېر مي ورباندي زړه وسوځيده ځکه چي دده رنګ او بدن بيخي خراب شوي وو شونډان يي وچ او د مخ پوست يې بيخی سوځلي غوندي وو.ډوډي مي وخوړه او ګروپ مي ګل کړ زه هم د طاهر څنګ ته په بستره باندې وغځيدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب مي بند کړي او هغي بوډي ته مي وکتل نور نو بس دي دادي ستا لپاره مي لږ څه درته وويلي.

هغي ويل هيله کومه نور هم ووايه زما د لور هم پښتو زده نده چي راته يي ووايي نو ته يي نور هم ووايه هيله کومه زه به درته ډوډي هم غرمه تياره کړم.

زړه نا زړه مي ورته وويل سمه ده په کتاب کي مي هغه ځای پيداکړي او کيسي ته مي دوام ورکړي هلته ليکل شوي وو.

دسهار د اذانو لږ وخت شوي وو چي طاهر راباندي غږ وکړ، هلکه پاڅه لمونځ دې وکړه پاڅه پاڅه نوو...

زه هم له خوبه رابيدار شومه سترګي مي وغړولي تيز ګروپ مي په سترګو باندې مخامخ وو ژر ولاړ شومه اودس مي وکړي او په لمانځه باندی می شروع وکړه.

لمونځ مي وکړ او د کار لپاره مي جامي په کڅوړه کي واچولي او له ورور سره يوځاي روان شومه تر څو چي روغتون ته ورسيدو.

ورور مي وويل زبيره ته صبر وکه زه به د روغتون د مسول سره خبري وکمه چي دې مي را وستلي دي.

ماهم د هوو په دود سر وښوراوه،لږ وخت وروسته راغلي او راته يي وويل راځه ته يي قبول کړی ما وويل وروره داسي ژر يی څنګه ومنل دلته خوبه ډير کسان د دندې لپاره راځي؟

راته يي وويل ما مخکي هم ستا په باره کښی ورته ويلي وو نو اوس مي يواځي دومره وويل چي زبير مي دکار کولو لپاره راوستلي دي هغه هم ومنل او بس.

زه يی د کار کوونکو کوټي ته وروستلم او هلته مي جامي واغوستلي او په صفايي کولو مي شروع وکړه يو کس د لارښوني لپاره راسره وګمارل شو تر غرمي پوري مي ډير زيات کار وکړي او ډير ستومانه شوم د غرمي ډوډي د خوړلو وخت شو تر ډوډي خوړلو وروسته مي بيا په کار کولو پيل وکړي تر څو چي ماښام لس بجی شوي او نور يي موږ ته رخصت راکړي زه او ورور مي هم په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټکسی کی د کور لوري ته روان شو موټر روان وو او لاره يي لنډوله چي زه خوب وړي ومه کله چي کور ته ورسيدو ورور مي راباندی غږ وکړي زبيره پاڅه کور ته ورسيدو.

سر مي پورته کړ ګورم چي موټروان هم په حيرانتيا راته ګوري نو له موټر څخه ښکته شوم او کور ته لاړو ورور می راته خندل او وه يي ويله کار کول خو آسانه ندی ورورہ زه هره ورځ داسي او تر دي ډير کار کومه ورته مي کړه هممم داصحي ده مګر ما تر دي مخکي هم کار کړی دي د کار کولو سره پوره بلدتيا لرمه خو نن نه پوهيږم چي ولي داسی حالت سره مخ سومه...

خير ډوډي مو وخوړه خور مي وويله ورور جانه د کار لومړي ورځ دې څنګه وه ډير خو ستړي شوي نه يي؟ ومي ويل نه لږ څه ستړي شومه د نورو ورځو په تيريدو سره بلد کيږمه کار سره.

نور نو ورځي يو ډول تيريدي هره ورځ به سهار زه او ورور مي کار ته تلو او ماښام ناوخته به بيرته کور ته راتلو هيڅ ستونزه نه وه او خوشحاله ژوند مو درلودي که څه هم اقتصادي حالت مو ښه نه وو مګر روحي او معنوي ستونزه مو هيڅ نه درلوده......په دې کی څلور مياشتي تيري شوي...

يوه ورځ مي پلار د ګاونډي سره چي عمر نوميده لفظی شخړه کړي وه موږ چي ماښام کور ته راغلو پلار مي ويده وو موږ هم لږ وخت ناست وو او يو له بل سره مو خبري اتري وکړي تر څو چي دروازه وټکيده د دروازي د ټکيدو سره يو لوړ او ريږديدلي اواز هم تر غوږ کيدی چي ويله يي راووځه بی غيرته چيری پټ يي؟

پدې وخت کي مي ورور هم راووتي او ويل يي څوک دي دا ناولي چي ښکنزل کوي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصه که دروازه دا بيغيرته چاته وايي ؟

ما هم دروازه خلاصه کړه ګورم چي عمر ګاونډي ولاړ دي او يوه برچه هم ورسره ده کله مي چي دروازه خلاصه کړه نو سمدستي يي راباندي د برچي واري وکړي ما ورخخه د ژغورلو هڅه وکړه خو څرنګه چې وارې يی ناڅاپه وو نو په راسته تشي کي پري ولګيدم او نس مي ټوله په ويني باندې لوند سو خو ما هيڅ درد نه حيس کوي ځکه چي په توده وينه کي ومه ورور مي راغلي او د عمر لاس يی ونيوی او د هغه په وهلو يي شروع وکړه زه هم هلته کښيناستم او سر مي راباندی وڅرخيده يواځي مي د پلار غږ واوريدي چي طاهر ته يي ويله مه يي پريږده مړ يي که درڅخه خلاص نشی.

نور په هيڅ پونشوم او بيهوشه شومه.

کله چي مي سترګي خلاصي کړي نو خور مي راته ناسته وه او سر يي په دواړو زنګنو باندې ايښی وو د سلګي غږ يی ما اوريدي هغی ته مي کتل فکر مي کوي چي خوب وينم هغی ته مي د غږ کولو هڅه وکړه خو هيڅ مي له وسه پوره نه وه خو په ډير زحمت مي سر د بالښت څخه را پور ته کړي او ور ږغ مي کړه زينب زينب!

هغی په ډيره ويريدونکي څهره راته وکتل او تر غټو او ښه ورو سترګو يي اوښکو فواري وهلي په ژړه غوني اواز يي وويل زبيره ته ښه يی رانږدی سوه او تر لاس يي ونيولم پورته يي وکتل او وه يي ويل شکر خدايه چي زبير دی ښه کړي، زما را ياد سوه چي لږ مخکي څه سوي وه نو د ولاړيدو هڅه مي وکړه خو په نس کي مي شديد درد حس کړي چي ومي کتل نس باندې مي پټي لګيدلي وه او پانسمان سوي ومه ومي ويله طاهر او پلار مي چيري دي؟

زينب يواځي راته برګي برګي کتل او ژړل يي، په غوسه مي ورته وويل راته ووايه دوي چيري دي؟

د هغی ژړا نوره هم په زوره سوه او ويل يي هغه دواړه په حوزه کي بنديان دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه، مګر ولي هغوي څه کړي دي؟

ویل یي ،پلار دی عمر ووژی او پولیسو هغه حوزی ته یوړي او طاهر هم هلته ورسره لاړي چي پلار مي راولي او ماته یي وویل چي زه پر تا باندي پام وکړم...

غبږ اسویلي مي وکړي افففففف پلاره څه دې وکړل یو دا کار دی پاته وو نور خودي هر غم راته راوړي وو...

ددې خبر په اوریدو ګنګ شوم او یوه شیبه مي له ځانه سره فکر وکړي چي ایا زه خوبه خوب نه وینم سم ارام ژوند مو وو مګر اوس داڅه وسول.

زینب ته مي وویل زما تلیفون چیري دي هغی وویل زما څخه نسته او نه مي هم لیدلي دي خو دهغي تلیفون مي ورڅخه واخیستي او طاهر ته مي زنګ وواهه څو شیبی وروسته یي ځواب راکړي په بیړه مي ورته وویل وروره چیري یي څنګه یي پلار مي ښه دی؟

طاهر وویل ارام اوسه هرڅه سم دي مور. دحوزی څخه اوس روغتون درځو ته خوبه ښه یي؟

ومي ویل هوو زه لږ څه زخمي یمه خو ژر جوړیږمه مګر زینب وویل چي تاسو بندیان یاست او عمر مو وژلي دي.

طاهر وویل چې داخبري له نږدې څخه کوو مور. اوس په لاره کي یو او اړیکه یی پریکړه.

ددوی تر رارسیدو پوري ډیر نا ارامه ومه ډول ډول فکرونه مي ذهن ته راتله کله به مي وویل چي زینب راځه دټولي کورني سره وتیښتیږو خو هغی به ویل چي ته صبر وکه چي پلار او ورور مي راسي نو یوځاي به پریکړه ونیسو مور. همدا خبري کولي چي طاهر دوي راورسیدل او ږغ یی وکړي زبیره ته څنګه یی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته ومي کتل ډېر احساساتي او نارامه وو ومي ويل چي ښه ېمه وروره تاسی څه وکړل هغه مو ووژي ولي بله لاره نه وه تاسي اوس د پوليسو څخه تيښته وکړه؟؟؟

طاهر، چپ سه يو ځلي خو زما خبري واوره، پلار مي وويل عمر موړ نه بلکي د هغه خپل زوي ووژی.

زبير، څنګه دا تاسي څه واياست هغه به ولي خپل پلار وژني؟

هغه نه وژی خو ورڅخه ووژل شو

ومي ويل افففف پوره کيسه ژر راته وکړي چي څه او څنګه وسول؟

طاهر وويل، کله چې زه او ته را ووتو او عمر په تا باندي د برچي واري وکړي نو ته پر ځمکه ولويدي او بي هوښه سوي نو زه هم په منډه سومه او عمر ته مي سوکان ونيول پدی وخت کي بابا هم د کوټي راووتي او عمر ته يي په ښکنځلو او وهلو پيل وکړي مګر د عمر زوي چي کله موږ وليدو چي په دواړو مو دده پلار وهي نو کور ته لاړي او دهغه ځاي څخه يي وسله راوړله او په بابا يي ډزی وکړي مګر موږ نيکمرغه وو چي پدی وخت کي عمر دبابا پر لوري منډه کړه او عمر په مرمی ولګيدي او ځاي په ځاي يي ساه وختله او مړ سوو نو دعمر زوي په خپل پلار بوخت سوو او زه لاړم پوليسو ته مي خبر ور کړي بابا ته روغتون ته دزينب سره راوستلي او اوس ټول يوځاي يو پوليسو دعمر زوي ونيوي او موږ ازاد يو ځکه چي لومړي ګوزار هم ددوي له طرفه وو او دوهم هم مګر پوليسو ويله چي سبا ته به ټول اظهاراتو ته راسی.

ومي ويل چي ښه نو اوس څه کوو؟

پلار،مي هيڅ نه بس خپل عادي ژوند ته دوام ورکو او بس.

طاهر په ډېر تيز نظر ورته وکتل او په ډيره غوسه يی وويله دا اوس ژونددی دهغه کورني به موږ ته د قاتلانو په نظر ګوري او موږ به نو پر داسي ژوند څه خوند واخلو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زينب وويل هوو پلاره طاهر ښه خبره کوی زما نظر دادي چي موږ. باید ددی کلي یا ښار څخه لا ووځو

پلار، هغه به خداي خیر کړي بیا به یو چم وکو، ومي ويل پلاره ته څنګه داسي په ارامي او اطمینان سره خبري کوي ته هیڅ اندیښمن نه یي؟

پلار، چي هرڅه کیدل هغه خو اوس وسوه نور نو ولي غم کوو، پلار مي همدا خبري کولي چي د روغتون د کوټي دروازه خلاصه سوه ټولو د دروازي په لوري وکتل ګورو چي يو قومندان دڅو نورو عسکرو سره يوځاي راغلي او ويي ويل دننه درتلاي سو پلار ويل هوو راځي پخیر راسي

هغه هم راغلي او پلار ته مي مخامخ کښينستي.

عسکر، تاسو ته ډیر تکلیف نه درکومه کنه نو نو باید تاسو ټوله حوزي راغلي وي او هلته مو ټوله معلومات راکړي وي مګر زه ستاسي په حالت پوهیدلاي سم مګر زموږ څخه قانون د هرڅه ثبوت غواړي او دا زموږ مسوولیت دی چي خپله دنده په پوره ایمانداری سره سرته ورسوو.

نو ته اوس راته ټوله کیسه وکړه چي څه پيښ شوي وو؟

پلار مي هم په ریږدیدلي او کرار اواز ورته دپیل نه کیسه شروع کړه او هرڅه چي تیر شوي وو هغه يي بیان کړه د قومندان سره یوه وړه کتابچه وه په هغه کي يي هرڅه نوټ کوله تر ډیرو پوښتنو او ځنډ وروسته يي وويل سمه ده اوس نو ما پوره معلومات وکړه نور نو تاسو ته نه مزاحم کیږو ولاړ سو او عسکر يي له ځان سره روان کړه دکوټي څخه ووتي پلار مي غټ اسویلي وکړي او بیا يي ماته وکتل زبیره ته اوس څنګه يی کور ته تللاي سي ؟

ومي ویل هو زه ښه یمه پانسمان کړي یمه طاهر وویل زه ځمه او ستا ټول کارونه لکه فورم پیسي نسخي او نور ټول کارونه خلاصومه او دهغه وروسته به کور ته لاړ سو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ هم تر څه وخت وروسته کور ته راغلو هلته ځيني ځايونو کي ويني وي او يو ديوال باندي د عمر ويني پاشلي سوي وي پلار مي ژر موږ کوټي ته راوستلو او دې لاړي هغه ويني يي ټولي پريمنځلي ماښام سوو تر ډوډوي خوړولو وروسته ټول ويده شوه مگر زه او طاهر لاهم ويښ وو او چوف ناست وو هيڅ مو د خبرو کولو لپاره نه درلوده په نننی ورځي باندې مو فکر کوي تر څو چي طاهر وويل زه سبا ځمه او د بل کور د نيولو معلومات کومه داځاي بايد پريږدو ماهم ورته د هوو په دود سر وښوراوه او دکوټي پاسني ديوال باندي مي سترگي ګنډلي يي تر څو چي خوب وړي وم...

کتاب مي بند کړي ځکه کي ماته زنګ راغلي، ځواب مي ورکړي زما ملګري جون برټ وو هغه ويل چي ژر راسه کار ته ښاغلي ډير په غوسه دي چي ولي دي کار ته نه راځي؟

ما هم ورته وويل چي همدا اوس درځمه صبر وکه.

کتاب مى حسيني بوډي ته ورکړي او ورته ومي ويل چي زه اوس ځمه کار راته پيدا شو.

هغى وويل چي سمه ده ورشه مګر سبا به بيا راشي.

ما هم ورته وخندل سر مي وښوراواه او ورڅخه روان شومه، خپل کار ته راغلم ما په يوه ساختماني شرکت کي کار کوي خپل په کار مي شروع وکړه تر مازديګره پوري بيا کورته لاړم هلته زه يواځي اوسيدم په کوټه کي ناست وم واوره هم ښه په زور سره اوريده د زبير کيسي ډير نارامه کړي ومه غوښتل مي چي هغه کتابووايم خو هغه مي حسينى ته ورکړي وو.

سهار وختي له خپل وخت څخه پاڅيدم او ژر مي د حسينى کور ته ځان ورساوه،دروازه مي ووهل بوډي راته راغلل کور ته يي دننه بوتلم ما هم له واوري څخه اوړى او سر وڅنډل او کښيناستم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسيني وويل څه شوي دومره وختي څنګه راغلي ومي ويل نن کار ته نه ځمه غواړم چي هغه کتاب پوره ووايمه او بيا لاړ شمه هغه ډيره زياته خوشحاله شوه د سهار ناري مو وکړي حسينه لاړه او کتاب يي راوړي ما هم د کيسي په ويلو سره پيل وکړي ليکل شوي وو.

مورږ هم لاړو او ددی کلي او سيمی څخه بلي سمي ته مو خپل کور او سامان ټول نقل کړه او کډه مو وکړه دا کور مو تر هغه پخواني کور هم ښايسته او هم روغتون ته نږدې وو او په پښنو مو هم کولای سوه چي روغتون ته لاړ سوو نور نو بيا زمورږ عادي ژوند شروع سوو او له يوي نيکمرغي بلي نيکمرغی ته روان وو ...

يوه ورځ دخوبه پاڅيدم لمونځ مي ادا کړي زه او طاهر دواړه يو ځاي په قدم وهلو او پياده د روغتون په لور روان سو ترڅو چي روغتون ته ورسيدو او خپل کار تهمودوام ورکړي که ګورم چي يوه ښځه په داسي لباس کي را روانه ده چي سترګي يي ښکاره او ماسک يي اچولي وو په هغي باندي دشا له طرفه د روغتون رئيس هم وو او لږ څه اسنادونه يی په لاس کي وه.

دوي لاړل او ديوي پخواني ډاکټري چي څو ورځي مخکي يي دنده خوشي کړي وه شعبي ته ننوتل زه پو شوم چي دا يوه نوي ډاکټره ده چي اوس په دنده وګمارل شوه.

زه په يوه څوکي کي ناست وم چي ريس مي مخي ته ودريدي زه ژر پاڅيدم او السلام مي ورکړي تر جواب راکولو وروسته يي وويل زبيره زه تا ددې دندی څخه ليري کومه زه حيران خو ډير خواشينی شومه او ومي ويل ولي ما څه کړي دي؟

هغه وويل نه تا هيڅ ندي کړي خو ددی دندی څخه دی بلې دندې ته تبديل کومه که چيري ستاخوښه وي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ويل ولي نه صاحب.

ويل راځه راپسي راشه زه هم ورپسي شوم او دهغې ډاکترې چې نوي راغلي وه شعبي مخي ته يي بوتلم او هلته يوه څوکي وه اشاره يي څوکي ته وکړه ويي ويل ته به دلته ناست وي او هغه ناروغان چې دې ډاکترې ته راځي ته به يي په نوبت سره اجازه ورکوي او فکر کومه چي ستا به دا دنده تر صفا کاري خوښه شوي وي؟

ومي ويل هوو ولي نه بيخي زيات خوشاله شومه خداي دي خير درکړي.

ريس لاړي او زه د ډاکترې کوټي ته ورغلم السلام مي ورته ووايي هغې هم راته وکتل او په ټيټ غږ يي جواب راکړي خداي شته چې دې انداز يي زيات خوند راکړي تلوسه مي شوه چې خبري ورسره زياتي کړمه په شعبه کي چوپتيا خپره وه تر څو چي دا چوپتيا دهغې ښکلي او نازک اواز پدې الفاظو سره ماته کړه چي ويي ويل وبخښي تاسو څوک ياستي؟

زه ستاسو خدمتګار يمه او نه پوهيږمه چي څه ورته وايي هغه کس يمه چي دکوټي مخي ته مو ناست وي او خلک په نوبت سره تاته راولي.

هغې په کټکټ سره وخندل ښښه سمه ده نو پوشومه مګر ته دلته څه کوي اوس خو بايد چي دکوټي مخي ته وي؟

همممم سمه ده اوس به لاړشمه مګر ما غوښتل چي لومړي ستاسو سره معرفي شمه او خپله ډاکتره په ښه توګه وپيژنم بيا به وروسته خپل کار ته ادامه ورکمه.

ويل ښه نو سمه ده زمانوم حسينه دي او د طب پوهنځي څخه په اتمه درجه فارغه شوې يمه او فکر کومه چي همدوره بسنه کوي زما پيژندنه.

هممم هوو بسنه کوي لاړم او دشعبي مخي ته کښيناستم له جيب نه مي بلوتوت کوشکي وايستي او يوه غوږ کي مي کيښودي يوه ارامه او احساساتي سندره مي ورباندي ونيول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام شو او کور ته راغلو دا زيري مي په زينب باندي وکړي هغه هم ډيره خوشاله شوه او مبارکي يي راته وويل.

شپي او ورځي تيريدي ما هم له حسيني سره ښه عادت کړي وو کله به چي پوشوم چي نور ناروغان نه راځي نو شعبي ته به ورغلم او خبري به مي ورسره کولي هغه هم ډيره خوش اخلاقه او نرم مزاجه وه له ماسره به يي ډيري خبري کولي او ټوله ورځ به مو سره خندل کله به چي ماښام کور ته ولاړو نو په تليفون کي به مو تر ډيره وخته کيسي کولي يو بل مو ښه پيژندل.

په کومه ورځ چي به مو خبري ونکړي نو ځان به مي ډير يواځي او بي ارزښته احساسوي ځکه يواځني کس چي ماته ترټولو ملګرو او اقرباوو نږدې شوي وه هغه حسينه وه.

هغې هم بل خاص اوځانګړي ملګري نه درلودی نو ځکه يی ډير وخت له ماسره تيراوه.

نور نو څه وواېمه زما او حسيني ملګرتيا په مينه بدل شوي وه هغې زما لپاره هرڅه کول او ما د هغې لپاره.

پدې شپو او ورځو کي مي د ورور چلند هم لږ څه تغير کړي وه هيڅ يي د پخوا په څير راسره خوږی خبري ټوکي او مسخري نه کولي يواځي به يي زما د ضروري خبري جواب په هو او يا سره راکاوه زه هم ډير نه شله کيدم ځکه ما مي د خپلو خبرو او رازونو لپاره حسينه پيداکړي وه.

خو طاهر به ځيني وخت په لاره او کور کي په تليفون کي ډيري اوږدې خبري کولي او تر خبرو کولو وروسته به ډير خوشحاله معلوميدي.

زما پکښي فکر شو چي دي ولي داسي چلند کوي.

نو يوه ورځ په روغتون کي دواړه ناست وو نو مي موقه برابره وليدل او ورته ومی ويل طاهره ته لږ څه بدل شوي يي د پخوا په څير نه يي چلند دي بدل شوي او ته په تليفون کي دومره زياتي خبري د چاسره کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه په غوسه راته وکتل ،تا له څه وخت نه زما څارنه او پالنه پیل کړي ده؟

نه مطلب مي دا نه وو خو بس غوښتل مي چي په ستونزه دی پوشمه کیداي چي زه درسره کومک وکولاي شمه.

هغه راته کتل بیایي ښه په خوږه لهجه راته وویل وروره ولا څه درته ووایه زه در څخه یوه هیله کومه چي هیڅ چا ته به نه وایي.

زه یي ښه خبرو ته ځیر شومه ځکه چي زه مي په خپل هدف کي کامیابه شومه او طاهر خپل راز راته ویلي.

هغه وویل وروره زه په یوه انجلي باندې میین شوي یمه پخداي څه ووایم هڅه کومه چي شپه او ورځ ورسره خبري وکمه او ټول وخت یي په خوا کي و اوسمه هغې راته ویل چي زما داسي ته خوښیږی چي لږ خبري او ډیر غوسناک یي.

ومي خندل دانو څنکه تا جوړول غواړي ایا دا غواړي چي ته ټوله کورنی ملګري پریږدی او یواځي ددي سره اوسي او دا څوک ده ته یي راته وښایه زه به هم د خپل وریندارې سره وپیژنم.

طاهر، یا اوس یي درته نشمه ښودلاي مګر د سم وخت په راتلو یي درته ښومه خو هغه وایي چي یو کس ورته ډیر مزاحمت کوي او بیځایه خبري ورته کوي مګر زه به یي هغه کس خامخا معلومومه چی دا به کوم احمق وي که مي هر وخت پیدا کړي نو په هغه ورځ به د هغه کس مرګ تر ژوند ډیر خوښ وي.

ما په اوږه وټکاوه وا وا وروره څومره ښه خو ګوره چي کوم غم راته جوړ نکړي سمه ده.

بیانو زه ورڅخه لاړم او پخپل کار مي پیل وکړي .

یوه ورځ مخکي له شپي موږ ته رخصت راکول سو زه او طاهر دواړه یوځای کور ته راغلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

، دروازه مو وټکول څو شیبی وروسته مي پلار دروازه خلاصه کړه السلام مو ورته وویلي او هغه يي هم جواب راکړي خو پلار مي نن بل ډول معلومیده هغه نوي جامي نوي پکړي او ډیر ښه چلند کاوه په خوله باندي يي خوږه مسکا خپره وه طاهر ورته وویل ، بابا څه خبره ده نن ډیر خوشحاله معلومیږي،بابا وویل هوو تاسي راسي چي زموږ سره پدې خوشحالی کی شریک شي ما او طاهر يو بل ته په حیرانتیا وکتل بیا د پلار سره يوځاي لاړو کله چي دکوټی دروازي ته ورسیدو نو هلته دوې درې ښځي نابلده او اضافه وي دکوټي پرده مي ور پورته کړه لومړي مي پلار بیا ورور ورپسی زه ورننوتم ګورم چي درې کسان نابلده ناست دي موږ ته ولاړ سول او ستړي مسي مو وکړل، بیا مي پلار وویل دوي د زینب لور غوښتلو ته مي راغلي دي موږ درى واړه ډیر خوشحاله سوو او دهغوی سره مو پدې اړه ډیري خبري هم وکړي بیا هغوي وویل نور نو موږ ځو لخیره بیا به سبا لخیره راشو تاسي هم ورباندې فکر او مشوره وکړي زه دهغوي سره تر دروازي لاړم او هغوي مي په زیات درناوي او عزت سره رخصت کړه.

دزینب کوټي ته راغلم ګورم چي هغه په داسي حال کي ژاړي چي خپل سر يي په زنګنو باندې ایښی دی او کرار کرار اواز يي زما د راتلو په سبب ودریدي او سر يي راپورته کړي سترګي يي په اوښکو ډکي بانوګان يي په اوښکو لامده وه،ورغلم څنګ ته يي کښیناستم ورته مي کړه،څه شوي دي بابا کوم څه درته ویلي دي او که بله ستونزه ده؟

هغې په ژړغوني او ریږدیدلي اواز وویل، وروره بابا مي هغه خلګو ته په زور سره ورکوي زه دانه غواړم چي اوس واده وکړم بابا ته مو څو ځلي وویلي مګر هغه زما خبره هیڅ نه مني او وايي چي انجلۍ دبل دکور وي خو زما دا ځاي ندی خوښ نوري خبري يي بیا په ژړا کي ورکي شوي او په سلګي سوه اوښکي يي دسترګو څخه په سرو او سپینو باړخوګانو وڅڅیدي مګر هغی يی د پاکولو ځواک نه درلود، ماته ډیره زیاته غوسه راغله اواز مي په زوره سو هیڅوک نسي کولاي چي بیله ستا دخوښي دی واده کړي او نه څوک حق لري، زه ځمه او همدااوس د بابا سره خبري کومه ولاړ سوم دکوټي ددروازي په لوري په چابکي روان سومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې ژر سر اوچت کړي ويې ويل زبيره ودريږه ودريږه زه هم ودريدم مخ مي ورواړوي هغې ووېل هيله کومه دبابا سره په سمه سر خلاص که دنرمۍ څخه کار واخله جنجال مه ورسره کوه، پدې وخت کي طاهر راغلی ويل داڅه حال دي ولي چغي وهي څه کيسه ده؟

زينب ورغلل طاهر يي له لاس څخه ونيوي او د کوټې پاي ته يي بوتلي ماته يي هم اشاره وکړل زه هم ورغلم هغې موږ دواړه مخاطب کړو وه يي ويل ګوري زه تاسي ته زما ه مور جاني امانت يمه تاسي نشي کولاي چي زما بې له خوښي مي کوم چاته د پيسو په بدل کي ورکړي طاهر ورته کتل او خاموش وو زينب ډيري خبري وکړي ترڅو چي موږ دواړه يي تر احساساتو لاندي راغلو طاهر وويل هغه خو سمه ده مګر ستا ولي دا سړي ندي خوښ څه ستونزه لري؟

هغې طاهر ته کتل ډيره معصومه معلوميده ما په غيږکي ونيول او په سينه پوري مي جوغته کړه هغې هم زه ونيولم ورته مي کړه ايا ستا کوم بل څوک خوښ دي هاا؟

هغې سر پورته کړي او هوو يي وويل.

طاهر، څوک دي هغه څومره دي شتمني لري او کنه؟

طاهر ته مي وکتل، لږ صبر وکه انجلي خبرو کولو ته پريږده هغې ته مي وويل هله نو موږ ته يي را وپيژنه چي هغه څوک دي؟

زينب: تاسو خو به راته نه په غوسه کيږي هاا؟

طاهر، نه داته څه وايي څوک دي راته ووايه؟

هغو ويل چي يوسف دي زما سره په مکتب کي راسره دي موږ يو اوبل ډير خوښوو او غواړو چي په راتلونکي کي واده وکړو.

طاهر ته مي وکتل د هغه دمخ قيافه بل ډول شوه ولاړ شو او له کوټې څخه ووتې، ومي ويل زه د طاهر سره په دي اړه خبري کومه مګر ته هيڅا ته په دي باره کي څه مه وايه سمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاړم او خپل کوټي ته راغلم دطاهر سره تر ډيرو خبرو کولو وروسته مي هغه په دي قانع کړي چي زينب واده د يوسف نومي کس سره وشي .

سهار روغتون ته لاړم يوه کافي مي د ځان او يوه مي د حسيني لپاره واخيستل ورغلم او مخي ته يي کښينستم ستړي مسي مو وکړه هغي وويل:ته څه پوشوي چي زه کاپي غواړم ولاچي زما هم ډيره هوا ورته سوي وه.

همم داسي نو کيداي شي چي ستا يوڅه ته ضرورت وي او ورباندي پونشم؟

سري شونډي يي سره جدا شوي او سپين غاښونه يي ښکاره شوه ويي خندل، ويل ته سم ليوني يي.

لږ څه چف وو بيا ما وويل چي حسيني غواړم چي ستا له کورني سره معرفي شمه ستا څنګه خوښه ده؟

حسينه، چوف او په فکر کي شوه بيا يي په خندني لهجه وويل اوس لاهم وختي دي ته صبر وکه ولي داسي تلوار کوي؟

زبير، ته خو پوهيږي چي زما ورور طاهر څنګه انسان دي هغه دانه خوښوي چي زه د يو نابلده انجلي سره خبري وکړم او هره شيبه ور سره اوسم.

حسينه: سمه ده د سم وخت په راتلو به تا هم د خپلي کورني سره وپيژنم مکر د اوس لپاره نه کيږی هيله کوم مه شله کيږي.

سر مي وښوراوه سمه ده چي هر ډول ستا خوښه وي.

ماښام شو او کور ته لاړو.

تر ډوډي خوړولو وروسته مي زينب ته پام شو چي مخ يي لږ څه سور شوي دي ومي ويل چي دا څنګه وشو؟

هغی ويل چي دا مي پلار په چپلاخه ووهلم ددي لپاره چي زه د هغه بل کس سره کوژده نکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

طاهر ته مي وکتل، دا اوس څنګه انسان دي چي په خبره نه پوهيږي کله چي د يوچا يو کس خوښ نه وي نو په زور او جبر خو نشو کولاي چي هغه ورته واده کړو زينب لاړه ووتل موږ هم تر څه وخته ويښ پاتي وو بيا ويده شو.

سهار کله کي هوږ کار ته تلو نو زينب مي راته په مخ کي ودريدل وه يي ويل ورورو ما نن د يوسف دوي کورنی راغوښتي ده او هغه راځي که کيدلاي سي نو ته يا طاهر نن غار ته مه ځي هيله کوم.

طاهر ته مي وويل هغه ويل چي ته مه ځه ما کي فکر وکړي چي هلته خو حسينه يواځی کيږي او زما دنده به څوک مخ ته وړي نو مي طاهر ته وويل نه ورو‌ره زه ځمه بلکي ته مه ځه او دلته پاتی شه.

هغه په غوسه وويل چي يوځلي مي وويل چي پاتي شه نور نو مشوري مه راکوه.

ما هم بله خبره ونکړه او بيله کوم دليله پاتي شوم طاهر هم لاړي .

تر لسو بجو پوري انتظار ومه هر کله مه چي زينب وليدلهغه به د يوسف سره په تليفون کي خبري کولي قسم دي په ټوله وينه به مي په جوش راغله ځکه چي هغه پردي نارينه وو او دي بيله کوم خنده ورسره ازادي خبري کولی.

خو بيا چي به مي حسيني ته فکر وکړي چي هغه هم زما لپاره پردي ده او زه ورسره خبري کومه نو ډير به خپل ځان ته وشرميدم او خاموش به شومه.

په لس بجي باندي ميلمانه راغلل نو د افغانانو ميلمه پالنې دي خداي خير پيښوي په کور کي چي هرڅه وه هغه که ددوي خوش يا نا خوښه وه ټول مو ورته مخي ته کيښودل دچا به يي په ليدلو باندي اشتها وسوځيدل خير نو دا زموږ د افغانانو دود وو هغوي هم د باندار او خبرو په منځ کي وويل چي موږ مو د زينب لور د غوښتلو لپاره راغلي يو ما وويل چي ما هلک ندي ليدلي تاسو هغه ندي راوستلي؟

هغوي ټولو وخندل يوه کس ته يي اشاره وکړل ويل دا هلک يعني زوم دي ښه سم يي وګوره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما چي ورته وکتل هغه د ډېر شرم څخه سترګي لاندي اچولي وي جګ نري او ستایلش ځوان وو.

کتاب مي یوو خواته کېښودي ومي ویل حسیني تروري ته خو هم پخداي چي هیڅ د افغانانو په لوري نه ځي یو ګیلاس اوبه یا کاپي خو راته راوړه بیخي مي ستوني د کتاب په ویلو باندي وچ شو.

هغي وخندل او لور ته یي غږ وکړي یو ګیلاس فلټر اوبه یي مخي ته کېښودی بیا یي مور ورته وویل چي یوه کاپي هم ورته راوړه هغي ماته بد بد وکتل او لاړل پخلنځي کي درب دروب شو فکر مي وکړي چي یو دیګ په ځمکه ولویدي حسیني ته مي وکتل او ومي خندل هغي هم زما سره یوځاي وخندل تر اوبو څښلو وروسته مي بیا کتاب ته ادامه ورکړه لیکل شوي وو.

تر ډیرو خبرو او اترو وروسته مور. هوکړي ته ورسیدو او زینب مو په دوه لکه افغانی باندي یوسف ته په نکاح کي وکړه ټول ډیر خوشحال وه او ویل یي چي سبا لخیره به ددي کوژدي په سبب یوه میلمستیا ونیسو او ټول خپلوان مو خبر کړئ مور. هم ومنل او هغوي لاړل.

زه لاړم او زینب ته مي دا زیري واوروي د هغی زړه ته نه لویدل نو د ډیري خوشحالي څخه یي ژړل ما ورته وکتل زه هم ډیر خوشحاله وم ځکه ما د زینب په مخ کي یوه داسي خوشحالي ولیدل چي یو میین د بل مبین څنګ ته ورسیږي څومره هغه په خوشحال کیږي او څه احساس کوي په دي خبره زه ډیربښه پوهیدم ځکه ماهم د حسینی سره همداسي شیبه په فکر کي راوستلي وه فکر مي کوي چي زه به هم همداسي لکه زینب خپلي میني ته ورسیږم .

مازیګر وو چي روغتون ته لاړم که ګورم زما دندی په ځاي هیڅوک نسته ورغلم د حسیني کوټي ته دننه شوم کله چي دننه شومه طاهر هم هلته ناست وو او حسینه د طاهر په څنګ کي ناسته وه دواړو ته چاي په میز باندي پرتي وي حسیني ویل په خیر راغلي دهغي د خبري جواب مي ورنکړي طاهر ته مي وویل ته دلته څه کوي ها؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي دلته د راتلو لپاره باید ستاڅخه اجازه واخلم؟

څنګه سوه زینب مو څنګه کړل؟

ومي ويل هغه مو لخیره یوسف ته کوژده کړل.

حسینه ولاړه شول او زه يي په غیږه کي ونیولم مبارکي يي راکړل خدای شته چي د طاهر په مخ کي ډیر وشرمیدم حسیني ته مي په سترګو کي اشاره وکړل چي دا ته څه کوي؟

خو هغي طاهر هم په غیږ کي ونیوي مبارکي يي ورته وويل.

زما له ډيري غوسي څخه مخ سور او شین شو خو هیڅ مي ونه ويل طاهر ته یو زنګ راغلي او هغه بهر ووتي.

حسیني ته نږدی شومه له موټي مي ونیول په کوچ مي کښيناول ورته مي کړه هغه دي نو ولي په غیږ کي ونیوي هاا هغه ستا څه کيږي؟

هغه دا نږدی سوه سترګي يي زما سترګو کي ښخي کړي او په ګیله منه او مینه ناکه لهجه يي وويل هغه پریږده ستا څه کيږم؟

دي خبري يي بيخي ګونګي کړم په داسي اواز مي ورته وويل چي احساسات او مینه پکي نغښتي وه حسیني ته ولي نه پوهیږي زه ستاسره هغه ډول مینه لرم چي د زړه څخه راوځي او روح ته ننوځي په داسي کارونو باندي دی ما غوسه کوي ته باید یواځي زما سره واوسي.

هغه په داسي حال کي چي خپلي څوکي ته روانه شومه وويل بل کیم امر نلري، زما خبره يي سرف نظر وګرځول.

زه هم په څوکي کښيناستم نه امر نلرمه خو یوه هیله لرم.

څنګه هیله؟

سبا زما د خور د کوژدي په وياړ ميلمستيا ده ته هم باید راشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغي لوړ وکتل فکر يي وکړي رته يي کړه مګر زه نوي جامي نلرم.

جامي به پيداشي خو چي ته يي ومني.

سمه ده نو سبا لخيره به درشم ځکه چي ستا خبره په ځمکه نشمه غوځولاي.

هممم کاش چي زما هره خبره دي منلای.

افففف تا بيا پيل وکړ ورشه او ناروغان راته راوله.

زه هم لاړم او خپل کار ته مي دوام وکړي.

ماښام شو او کار رخصت شو حسيني ته ورغلم ورته مي کړه راځه چي نن زه درته جامي واخلم هغي ونه منل چي نشمه کولاي ستاڅخه جامي واخلم ځکه چي ستاسو خپل اقتصادي وضيعت ښه نه دي.

خو ما ډير ټينګار وکړي او راضي مي کړه.

هغي ويل چي سمه ده دا يو ناروغ لاهم ګورم بيا به لاړ شو.

زه هم ژر لاړم او د حسابی اداري څخه مي خپل فيشکي يعني د رواني مياشتې معاش او پيسي واخيستي ترڅو حسيني ته جامي واخلم.

يو ملګري چي رضا نوميدي هغه موټر درلودی نو هغه ته ورغلم ومی ويل ياره نن دي موټر زما په کار دي کولاي شي چي رايي کړي؟

هغه ويل ولي نه کيلي يي راکړي، زه او حسينه په موټر کي وو چي طاهر راته زنګ وواهه.

چيري يي چي ورک يي راځه کور ته ځو ناوخته دي.

ومي ويل زه نن لږ څه ناوخته درځم د ځان لپاره لږ څه سودا کومه.

تليفون يي قطع کړي موږ هم د کاليو دوکان ته لاړو هلته ډول ډول جامي وي يوه تر بلي ښکلي وي يوه توره جوړه مي حسيني ته ورکړل چي ته دا وګوره ستاسره سمه ده که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر ډیرو جوړو کتلو وروسته مو همدا توره جوړه خوښه کړه دوکاندار ته مي وویل چي قیمت یي څودي؟

هغه ویل اووه زره افغانۍ، زه هیښ پیښ ودریدم ځکه زما ټولي پیسي نهه زره وي فکر مي نه وو کړي چي دومره قیمته جامي دي هم وي نو ددی لپاره چي ونه شرمیږم پیسي مي دوکاندار ته ورکړي او حسینه مي موټر ته پورته کړل ډیر مي طبیعت خراب شو ځکه چي طاهر به پوښتنه راڅخه وکړي چي دومره پیسي دي په څه ورکړي دي او زه به بي ځوابه یمه.

بل دوکان ته راغلم د ځان لپاره مي څپلي او ځیني نور شیان خوښول چي حسیني وویل ته هم تور رنګ شیان واخله ځکه ستا سره تور رنګ ښه ښکاري .

په ځان کي شرمینده شوم ومي ویل سمه ده چي ته غواړي نو وا به یی خلم دوکاندار وخندل ویل دادی څه ده؟

زه غلي شوم نه پوهیدم څه ووایم خو زما په ځاي حسینی ځواب ورکړي خاوند می دي ولي دي پوښتنه وکړل؟

دوکاندار:نه بس همداسي پوښتنه مي وکړل خداي مو همیشه خوشحاله لرله.

د دوکاندار حساب مي خلاص کړی او حسینه مي کور ته ورسول.

کتاب مي یوه طرف ته کیښودي حسیني ته مي وکتل ولا تروري ته خو په زبیر ډیره ګرانه وي.

هغی راوکتل لکه چي زما خبره یي ډیره خوښه شوي وي ماویل چي تروري ایا په تا هم زبیر همداسي ګران وو لکه هغه چي څومره ستا ستاینه او صفت کړي دي؟

هغه ویل چي ولا نه پوهیږم خو زما یواځني مقصد د خپل غچ اخیستل وو کي تر اوسه پوري هم ورباندي پښیمانه یمه ما هیڅکله دا فکر نه کوي چي زه به په زبیر باندي رښتیا هم مینه شمه او د زړه د تله به ورسره مینه ولرم اواز یي ژړغوني شو او چوف شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم ساعت ته وکتل د شپې اوه بجې شوي وې حسینې ته مې وویل زه نور ځمه بیا به وروسته لخیره که چیرې ما فارغه وخت پیداکړي رابه شم .

هغې ویل چې ولې سبا نه کیږي؟

نه سبا خو زه خپل کار ته ځمه ځکه چې نن هم نه یمه تللې فکر مې کړي وو چې نن به دا کتاب پای ته ورسوم مګر ونشو.

هغې ویل چې خیر سبا هم راشه ستا د غار کې څومره پیسې د ورځې کیږي هغه به درکړم مګر سبا راشه.

فکر مې وکړي هغې ډیر په هیله مند نظر راته کتل مګر ما نشو کولای چې سبا دې هم له کار څخه پاتې شمه ځکه په لندن کې زموږ مشر ریس ډیر خودغرضه سړي وو هیڅ یې د چا ستونزې ته نه کتل نو هې وویل سمه ده سبا که چیرې فارغ شوم نو به راشم د اوس لپاره د خداي په امان کتاب مې ورته په میز کیښود روان شومه کله چې د دروازې څخه وتم نو شا ته مې وکتل هغه کتاب ته ډیر په مینه کتل لکه کې هیڅ یې نه غوښتل چې طاهر او زبیر ته دوکه ورکړي.

زه هم لاړم خپل کور ته چې هلته ګون برټ چې د روسې څخه وو همدلته مو یوه کوټه په دواړو نیولې وه ناست وو ښه راغلاست یې راته وویلې ویل یې یاره ولې دې دومره ځنډ وکړي ؟

وروره ولاچې اوس مې هم زړه نه راغوښتې خو څه وکړم مجبوره شوم.

هغه وخندل ویل یې چې ولې د هغی ښځې لور خو دې خوښه شوې نده؟

ومې خندل نه وروره هغه کتاب ته مې ډیره تلوسه ده چې پوره یې ووایم چې دا په اخیر کې څه شوي دي او زبیر څنګه دوکه او دومره غریب شوي دي؟

ډوډې مو وخوړل لس بجې شوي وې چې ویده شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهار وختي راپورته شومه ځکه چي موبایل مي الارم راته ووهي ساعت ته مي وکتل پنځه نیمي بجي وي مګر زما ښځه مخکي جون برټ الارم بند غړي ویل یاره ورشه لمونځ دي وکړه .

زه هم پاتیدم لمونځ مي وکړي باور وکړي کي بیخي ټینګ یخ وو غاښونه مي د یخ له لاسه سره ټک ټک کاوه اوه بجي شوي وي چي جون راکښینستي ناشته مي ورته چمتو کړي وه راغلي او میز ته کښیناستی ویل یي یاره تاسو مسلمانان هم عجبه یاست په دي یخ کي ښنکه کولاي شي چي سهار دومره وختي پاڅي او په اوبو باندي ځانونه لامده کړي؟

په داسي حال کي چي شیدي مي ګیلاس ته اچولي ومي ویل جونه موږ ته خداي همدومره توان او طاقت راکړي دي موږ ته یي په همدی لمونځ کي د زړه سکون ارامي او خوشحالي راکړي ده خیر ته نو کله په دي خبرو پوهیږي هرکله چي وو زه دي خامخا مسلمان کومه انشاالله.

جون هم وویل انشاالله.

ههه ومي خندل بیشکه داغسي زما او زما د خداي تکلاره اختیار کړه بیا وګوره چي څومره نیکمرغه کیږي؟

دواړه راغلو او په کار کولو مو شروع وکړل تر غرمي ډوډي خوړلو وروسته یس راغلي او ویل یي کي نور نو رخصت یاست ځکه ځیني ستونزي مو به یو بل شرکت سره پیداشوي دي هغه مل کوو او بیا وروسته په کار شروع کوو ډوه هفتي یي رنصتي راکړل او د هغه تر ښنګ یي زموږ د تیرو شوو ورځو پیسي هم راکړي.

ګون ته مي وویل چي هله راځه ژر کوه.

هغه وي چي چیري ځو ؟

د حسیني کور ته ځي راځه نو هله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هم قانع شو او دواړه راغلو د حسیني سره مو ستړي مسي وکړل او تر اوږدو خبرو مولو وروسته مي وويل هله نو کتاب راوړه چي وه یي لولم.

حسيني وويل سمه ده مګر تر ما خو ستا ورته تلوار چي ولي؟

هههه ولاچي ډيره ښه کيسه مو ده.

هغه هم لاړل او کتاب يي راوړي ماهم بي له ځنډه وربانديي شروع وکړل ليکل شوي وو.

دانو هغه ورځ وه کي د زينب خور مي کوژده کيدل په تياري او چمتوالي بوخت وو طاهر هم نن رخصت اخيستي وو په دواړو مو کار کاوه کور مو ښکلي کړي.

ماښام شو او ميلمانه هم راغلل ټول ډير خوشحال ول مګر زما سترګو حسينه لټول زنګ مي ورته وواهه هغی ځواب راکړي ويل يي چي ولي نن دي بيخي ژر و ياديدم؟

هممم مي وکړي ومي ويل ولا نن خو مي هيڅ ليدلي نه يي چيري يي هاا غواړم چي ودي وينم؟

هغي ويل چي ستا د خور په ځنګ کي يمه، تليفون زينب ته ورکړه.

سلام يي راکړ تر ځواب ورکولو وروسته مي وويل زينب جاني ګوره حسينه په يوه بهانه دروازي ته راوله چي کوم څوک مو ونه ګورئ هغي هم ومنل.

دروازي سره ولاړ وم چي ږغ شو زبيره زبيره!!!

ماويل دغه يم هغه زينب وه ويل دادي ورينداره مي درته راوستل زه نور ځمه ماويل سمه ده.

حسينه ښکاره شوه په توره تياره کي يي ډيوه شمعه په لاس مي نيولي وه توره جوړه يي په تن وه داسي معلوميدل لکه چي د شپي په تور اسمان کي سپينه او پوره سپوږمي ځليږي د ډيوي نخاکوونکو لمبو يي نور هم دښايست فيصدي لوړول هغي يو ډول سينګار کړي وو چي زه يي په الفاظو کي نشمه بيانولي بيله

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی کي بله خبره ورته وکړم لاسونه مي تري تاوو کړه ځانته مي راجوخته کړل او تر نرمو او وریښمینو لاسونو مي ونیول.

نه پوهیدم کي څه وکړم غوښتل مي چي کاش چي هر وخت دومره راته نږدي وي او ما خپل روح ستا دښایست او جمال په ویالي اوبه کولي.

همداسي دواړه ولاړ وو یو اوبل ته مو په ډیر ځیر او دقت سره کتل ناڅاپه طاهر راغلي.

زه یي په اوږه وټکولم ویل ته څه کوي هاا؟

ما ژر د حسیني لاسونه ایله کړل سر مي لاندي کړل ومي ویل هغه حسینی غوښتل چي زه ورته کوم څه راوړم حسیني ته مي وکتل او په سترګو مي اشاره ورته وکړل هغي هم په ډیر کمال سره هممم وکړي او د نورو خبرو په کولو سره یي طاهر ته قناعت ورکړي چي زه هلته بي له کوم دلیله نه ومه تللي.

بیا زه او طاهر لاړو د نارینه وو سره ناست وو تر څو چي ټول خپلو کورونو ته لاړل.

پلار مي ډیر په غوسه وو ځکه کي داغه ځاي دهغه نه وو خوښ مګر زه او طاهر په دواړو هغه راګرځولي وو.

کله چي ویده کیدو طاهر راته وویل چي زبیره د حسیني څخه لیري ګرځه څو ځلي مي نور هم درته ویلي وو مګر ته نه سړي کیږي.

ما توس په سر واړوه د طاهر خبري ماته تکراري وي او ښه مست ویده شوم.

سهار بیا لاړو خپلو دندو ته حسیني سره مي ولیدل د هغي سترګي لږ سري وي پوښتنه مي وکړل چي دا ولي؟

په ځواب کي یي وویل چي ټوله شپه نه یمه ویده شوي ځکه محفل ډیر ناوخته پاي ته ورسیدي نو خوب مي ډیر کم وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورمخکي شوم ورته مي کړه زه دي له سرو سترګو قربان شم ږغ به دي کړو وو چي ته مي په موټر کي کور ته رسولي وي.

نه هيڅ اړتيا نه وه ځکه چي د همدي ميلمستيا لپاره خو هلته تللي ومه.

ماويل چي ښه سمه ده.

زړه نا زړه مي ورته وويل چي حسيني ته د جمعي په ورځ فارغه يي چي يو ځاي ميلي ته لاړشو؟

هغی په حيرانونکي نظر راته وکتل ويل دا خبره نو له کومه شوه؟

نه که چيري ستا خوښه نه وي نو..دخبرو په مينځ کي يي وويل زبيره! که چيري زما خوښه نه وي لاهم زه درسره ځمه.

له ډيري خوشحالي نه وي ميز په سوک وواهه او بس مي وويل هغي وخندل او له ځان سره يي وويل ته ليوني يي، زه هم د نورو خبرو پرته له شعبي څخه ووتم او خپل کار ته مي دوام ورکړي.

که ګورم چي رضا له لاري څخه تيريدي رضا هم د اطفالو څانګي لوي متخصص ډاکټر وو خو زما ټينګ ملګري هم وو نو مي ورباندي ږغ کړه رضا رضا!

رضا راته وکتل او زما په وړاندي راغلي ويل يي چي بيا څه خبره ده؟

دده د خبري څخه راته معلومه شوه چي سړي لړ څه خسته غوندي دي نو مي وويل نه اوس يي وخت ندي نشمه درته ويلي، هغه بد بد راته وکتل وريځي يي پورته کړي ويل ته خو راخبر يي چي زما نيمي خبري نه خوښيږی نو هله ژر کوه پوره خبره راته ووايه چي انديښنه مي ورکه شي.

ما هم بي له کومه خنډه ورته کړه رضا ،سبا خو جمعه ده نو ستا موټر مي پکار دي ځکه چي زه او حسينه ميلي ته ځو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چي په ځينو فورمونو باندي لګياوو ددی خبري په اوريدو يي غوږونه شک ونيول او د سترګو تر کونجونو يي وکتل ويل ډير وران ئي په هغي خو زه يوه مياشت پسي ومه کي خبري يي هم نه راسره کولي او ستا سره ميلي ته ځي؟

په تنظيه لهجه مي ويل وروره زه خو جادوګر يمه.

هغه د ډايلوګ په قسم وويل موټر خو مشکل نلري ستا په خدمت کي دي مګر زما شرط دادي چي ددي ميلي يو غړي به زه هم يمه.

غټه ساه مي واخيستل شاه او خوا مي وکتل په خف اواز مي وويل سمه ده مګر ددي خبري څخه بايد طاهر هيڅکله خبر نشي.

هغه په اوږده وټکولم ويل بي غمه اوسه او روان شو.

زه هم خوشحاله شومه او د ګمعي د ورځي انتظار مي کوي چي څه وخت به د حسيني سره يو ځاي وخت تير کړم.

خير خو دا شپه او ورځ ددي سره چي ډيره اوږده وه بيا هم تير شول او د جمعي ورځ راورسيدل سهار وختي مي زنګ وواهه او رضا مي د کور مخي ته راوغوښتي هغه هم راغلي د ميلي سامان مو له کوره څخه وباسي موټر کي کښيناستو او مخ د حسيني په کور روان شوو هغه مو هم موټر ته راپورته کړل هغي ماته وويل چي تا خو نه وو ويلي چي رضا هم له موږ سره ځي؟

ما ويل چي څه توپير لري اوس خو دادي خبره شوي.

ددي خوا چي تلو نو موټر رضا چلاوه يوي ليري او اطرافي سيمي ته لاړو چيري چي نه ي

ډير انسانان ول او نه هم بير بار.

ځکه دلته موږ د هيڅ چا تر پوښتني لاندي نه راتلو چي ويلي يي وي چي حسينه مو څه ده او دلته څه کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه مو ساعت تيري وکړي مازديګر وو چي ما وويل نور به نو لاړ شوو ځکه تياره خپريږي او ښار هم ليري دي.

رضا ويل چي لږ به نور هم تم شو ځکه له ډيره وخته وروسته داسي ازادي هوا ته راغلي يو هيڅ مي زړه نه غواړي حسينى هم د رضا خبره تاييد کړل، زه غلي شوم او ددوي په خوښه زه خوښ شوم.

ماښام شو لمونځونه مو هلته وکړل او موټر ته پورته شوو رضا ويل چي د شپي زه موټر نشه چلوي نو ته يي روان کړه زه هم ور پورته شومه او حرکت مي ورکړي.

حسينه او رضا دواړه د شا سيټ ته پورته شوي وو، ما هم موزيک او مستي سندري لګولي وي او ددي دنيا څخه په فکر او خيالاتو کي بيخي ليري تللي ومه.

د موټر سرعت هم ستنه د سل څخه اړولي وه.

ناڅاپه مي د مخ په لوړه هينداره کي وکتل دوي دوو خبري کولي او دواړو ډير زيات خندل ماته هم د حسيني خندا ډير خوند راکاوه خو د رضا سره مي پدي کي بخيلي راغلل ځکه حسينه ماته ډيره ګرانه وه.

خو هيڅ مي ونه ويل، موټر روان وو او لاره يي لنډول خو ما بار بار په هينداره کي دوي ته کتل ومي ليدل چي رضا د حسينى د يوي پښي سره خپل لاس ټچ يا لمس کوي ښه مي سترګي ورته کش کړي چي په تيروتني سره به وي خو هغه دا حرکت هر واري تکراروي چي د حسينى دپښى څخه به يي لاس ووهي او خندل يي.

ماته جالبه داوه چي حسينى هم د هغه ددي حرکت په وړاندي هيڅ عکس العمل نه ښودي او هغي هم ورسره خندل ما هم تر يوه وخته پوري صبر کړي وو خو سړي بيخى تر حد واوښتي او هڅه يي کوله چي حسينه ښکل کړي مخ يي ور نږدى کړي خودهغي خندا ودريدل او خپل مخ يي د هغه ناولي څخه ليري کړي زه لږ څه ډاډه شومه چي هاا دي حسينه يي دي بد اخلاقي ته نه پريږدي مګر

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضا خپل نا وړه حرکتونه بیا هم تکراروله چي کله به يي د حسيني دپښی ځخه یا هم د غاړي ځخه په یوه او بله بهانه لاس ووهي او هڅه يي کوله چي حسينه د هغه په دام کي راشي.

مکر ما موټر ورو کړي او بلاخره مي وردراوه.

له موټر نه ښکته شوم او د رضا دروازه مي خلاصه کړل ورته مي کړه رضا اوس نو ته موټر وچلاوه ځکه چي زه ستړي شومه.

هغه ویل نه وروره زه د شپي لاره نه وینم ته ورسه او موږ ورسوه، ما حسيني ته وکتل خو د هغی له سترګو ځخه پوشومه چي هغه هم دغه غواړي چي زه موټر وچلوم.

نو بیرته لاړم او موټر مي روان کړي.

هيڅ مي طبیعت سم نه وو موزیک مي بیخي بند کړي او د موټر هینداري مي ټولي بندي کړي او پورته کړي ترڅو په اساني سره ددوي دواړو ټولي خبري واورم.

مګر دوي دواړه غلي ول او هيڅ يي نه ویل تر لږ مزل کولو وروسته مي ورته وکتل چي رضا د حسيني په ځیګر سر ایښي دي او ځان يي په خوب اړولي دي.

نور مي نو تر واک ووتل موټر مي ودروي او درضا خواته ورغلم ماویل چي در پورته شه او موټر روان کړه.

هغه بد بد راته وکتل ویل ته مي نه ویني چي زه په څنګه خوند سره ویده وم ولي دي راکښینولم؟

له ډيري غوسي مي ږغ کښیناستي ورته مي کړل، هله پاڅه نور مي عصاب مه خرابوه موټر روان که هله نوو.

هغه زه ټيله کړم زه لاړم او په یوه ونه کي مي سر ولګیدي او بیهوشه شوي ومه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله مي چې سترګی خلاصي کړي ګنځ ومه او سر مي راباندي څرخيدی ژر راپورته شومه او موټر ته راغلم که ګورم موټر کي هيڅوک نشته.

شا او خواه مي وکتل هيڅوک نه تر سترګو کيدل د موټر دروازی هم خلاصي پاتي وي او د حسيني يوه څپلي هم پاتي شوي وه.

ډير نا رامه شومه نه پوهيدم چې څه وکړم او پدي شپه کي دوي چيري ولتوم ژر د موټر شاته لاړم چې ځيني اوازونه مي تر غوږ کيدل مرسته مرسته!!!

زه هم د بږغ طرف ته په منډه ورغلم ومي ليدل چې رضا په حسيني پسي منډي وهي او هغه ورڅخه ځغلي په ونو او بوټو کي يي سمي منډي هم نشوي وهلي.

نو ماهم ورپسي منډي واخيستي او ناري مي وهلي چې رضا ودريږده ودريږه! خو هغه کله زما خبره اوريدل.

يوځاي حسينه له ستړيا څخه ولويدل او رضا ورپسي ورسيدي نو يي د حسيني په بي عزته کولو شروع وکړل او حملي يي ورسره وهلي څنګه چې هغه ښځه وه نو د نارينه زور يي نه درلودي خو رضا لکه هغه وحشي ليوه چې ګيدړه ليدلي وي په يوه حالت کي يي نه پريښودل او شيطان يي په دماغ باندی مسلط وو.

په حسيني باندي يي د جنسي تيري هڅه کول چې زه هم ورپسي ورسيدم له اوږو مي ونيوي او ورته مي کړل رضا صبر وکه ته څه کوي کولاي شو خبري وکړي؟

مکر هغه بيله کومي خبري په خوله باندي په سوک ووهلم او هلته يي وغورځولم ځکه رضا په جسم او بدن تر ما قوي او پياوړي وو نو مي شااو خواه وکتل يو لوي بوټي مي په لاس راغلي د ځان سره مي وويل چې دي خو هغسي هم په خبره او په سمه نه پوهيږي نو ونيسه همدا يي وخت دي سمدلاسه مي پري واري وکړي او په سر مي وواهه له واري سره يي لويه چيغه وکړه ما هم څو واري نور ورباندي وکړل او سم مي ورته سر غورمه کړي هغه هم هلته بي حرکته پروت وو حسيني ته مي وکتل هغه ژړل او جامي يي ټولي څيري څيري شوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي مامي خپل پټو ورباندي خور کړي او روانه مي کړل خو هغی د ډيري وحمه خبري نشوي کولاي موټر ته راغلو اوبه مي ورباندي وڅښلي لږ وخت وروسته بيداره شوه په ژړا يي زه په غيږ کي ونيولم وه يي ويل چي رضا څنګه ؟

ماويل چي فکر کومه هغه نور مړ شو ځکه سر مي ورته وکوټي.

ماورته وويل چي تاولي په موټر کي د هغه سره خندل او خبري دي ولي ورسره کولي؟

هغي ويل چي زه څه پوهيدم چي دي به داسي وحشي زناور وي ماويل چي هغه ستا له پښي څخه لاس وهي او تا هغه ته هيڅ نه ويل؟

هغي بلکل داخبره راسره ونه منل او ځان يي بلکل بي خبره وښودي خير ماهم نور تکليف ورنکړي او خوشي مي کړل ورته مي کړل چي ګوره اوس خو چي هرڅه کيدل وشول نور نو هيڅا ته ږغ ملره پام کوه چي د رضا او زما په اړه کوم چا ته څه ونه وايي.

هغي هم سر وښوراوه او زما خبره يي تاييد کړل.

ما هم سمدستي طاهر ته زنګ وواهه او هغه مي يوه غره ته چي زموږ ښار ته نږدي وو راغوښتي او په تليفون کي مي ټوله کيسه هم ورته وکړل هغه ويل چي سمه ده زه درځمه چاته حال مه وايي.

موټر ته وختو حسيني ته مي وکتل هغه ډيره ويريدلي وه شونډي يي رپيدی او ټول بدن يي ريږديدی ما تصلي ورکړل او ومي ويل چي هيڅ هم نه کيږي مګر ته کوم چاته ونه وايي چي ما رضا وواژه.

هغي ويل چي سمه ده نه وايمه.

ماهم موټر ته حرکت ورکړي سهار تازه لمر راختونکي وو چي د غره لمني ته ورسيدو حسينه مي په موټر کي کښيناول او زه لاړم د غره سر ته وختم هلته طاهر هم راغلي وو او زما په طمعه ناست وو که ګورم حسينه هم راپسي راغلل

(c) ketabton.com: The Digital Library

طاهر کي هغه ولیدل ور منډه يي کړل او په غیږ کي يي ونیول هغي هم په غیږ کي ټینګ ونیوي.

ما ورته کتل خو څه مي ونه ویل.

طاهر له حسیني څخه وپوښتل څه شوي دي ته ولي په داسي حال کي يي؟

هغي وویل چي دا زبیر زه میلي ته بوتلم او هلته يي په ما باندي جنسي تیري وکړي او دي حال ته يي ورسولم بیا يي راته وویل چي طاهر ته ووایه چي دا هرڅه رضا وکړل.

طاهر ماته وکتل او په غوسه يی وویل احمقه تا څه کړي هاا‌ا په سوک يي ووهلم او یو داښ يي په خوله کي راته مات کړي.

زه راپورته شومه ومي ویل چي دا درواغ وايي ما داسي څه ندي کړي هغي ته مي وویل چي ته ولي داسي وايي ما خو ستا ژوند وژغوري؟

طاهر بیا راحمله کړل او زما په وهلو يي شروع وکړل ما حسینی ته کتل هغي رابانډی خندل او پټي پټي يي چک چکي کولي ما طاهر ته وویل چي هغي ته وګوره هغي زه او ته په جنګ اخته کړو درواغ يي درته وویل مګر طاهر چیري زما خبره اوریدل زه يي وهلم.

نور نو ماته هم درد او غوسه راغلل نو طاهر مي ټیله کړي هغه په شا ولاړي پښي يي وښویدل او د غره د سر څخه لاندي ولویدي لویه چیغه يي وکړل مګر اواز يي لیري کیدي لیري کیدی ترڅو چي اواز يي ورک شو او یو لوي درب وشو لاندي مي ورته وکتل طاهر په وینو کي لت پت پروت وو او هیڅ حرکت يي نه کاوه.

شاته مي حسیني ته وکتل هغه د غره څخه لاندي تللي وه او موټر يي روان کړي مخ په ښار باندی ولاړل.

ما غوښتل چي په طاهر پسي لاندي ورشم تر نیمي غره ورغلم خو له ډیري ویري او وارخطایي څخه مي پښه وښویدل زه هم ورپسي لاندي ولویدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله مي چې سترګي خلاصي کړي لوړه هوايي پکه راته څرخيدل سپي سپين ديوالونه وه شااو خوا مي وکتل سيروم راته روان وه يوه کړکي خلاصه وه د لمر روښنايي او وړانګي ورڅخه راتللي.

هڅه مي وکړل چي ولاړ شم خو ټول بدن مي درد کاوه او هڅه مي ناکامه شوه.

لږ شيبه پروت وم بيا مي تيره پيښنه په فکر کي را وګرځول چي مخکي څه شوي وو ساعت ته مي وکتل لس بجي وي.

نو په يو زحمت مي ځان پورته کړي سيروم مي له لاس څخه وايستي کړکي ته مي ځان پږدي کړي له کړکي څخه مي د روغتون دروازه وليدل چي هلته يوکس څوکيدار هم وو نو فکر مي وکړي چي څنګه به ددي کس څخه پټ ولاړ شم.

ناڅاپه د روغتون په دهليز کي اوازونه شول غوږ مي ورته ونيوي خو دهغوی اوازونه راباندي هيڅ نه بيليدل بلکي هغه يواځي يو ږوږ وو نو مي د کړکي په طرف منډه واخيستل په دي فکر سره چي ما خو دوه قتلونه کړي دي يو رضا اوبل مي خپل ورور طاهر وو چي په غلطي سره مي نه پوهيږم چي ووژی او که ژوندي پاتي دي.

نو د کړکي څخه په ډير زحمت او مشقت لاندي لاړم او د دروازي په لوري روان شومه هلته ور ورسيدم څوکي دار هم هيڅ پوښتنه ونکړل زه هم ډير ژر دروغتون څخه دباندې ووتم لاړم خپل کور ته هلته مي زينب خور يواځي ناسته وه پلار مي وتلي وو زه په ډير بد حالت کي ومه زينب راته وويل چي ته ولي ټپي يي څه شوي دي؟

ما ورته په ډاډه زړه وويل چي هغه مي چي د رضا موټر بيولي وو نو موټر مو ترافيکي پيښنه وکړل نو زه لږ څه زخمي شوي ومه هغي هم راباندې باور وکړي لاړم خپلي کوټي ته هلته د طاهر بستر تر اوسه پوري پروت وو باور وکړي چي بيخي ډير مي ورته وژړل او ډير مي وياديدي.

نه پو هيدم کي هغه مړ وو او که ژوندي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا مي حسینه را یاد شوه په غوسه مي تلیفون د جیب څخه راوایستي خو د ټلیفون سکرین مي ټول مات شوي وو لاړم او د زینب څخه مي ټلیفون واخیستي او حسیني ته مي زنګ وواهه تر لږ ځنډ وروسته یي ځواب راکړي په غوسه مي وویل تا ولي درواغ وویل هاا؟

هغه پوښوه چي زبیر یم ویل چي اوس زه بل ځاي یم او ستا سره په دی اړه خبري نشمه کولای.

زه دی څه حالت ته ورسولم مګر ته وایي چي دخبرو لپاره وخت نلرم.

هغي ویل ولي څه حال ته مي ورسولي؟

ما هم ورته د زړه د زوره ټوله کیسه وکړه چي ستا د درواغو له امله څه وسوه او طاهر څنګه شو؟

هغي ویل چي سمه ده اوس زه بل ځاي یمه سبا راشه چي په روغتون کي سره خبري وکړو تلیفون یي قطع کړي څو ځلي مي ورته نور زنګونه ووهل مګر ځواب یي رانکړي.

زینب د غرمي ډوډي راوړل ویل چي بابا لږ مخکي وخوړل او لاړي زه اوته به یي یوځاي وخورو.

ما هیڅ ونه ویل.

هغي ویل چي ته نن روغتون ته نه ځي؟

نه نځمه ځکه چي زه لږ ژوبل شوي یمه.

ډوډي مي وخوړل او خپل کوټه کي ناست ومه ډول ډول فکرونه مي وهل چي باید څه وکړم؟

چي ډیري بدي پایلي به مي لیدلي په خپلو فکرونو نو یوه پریکړه مي وکړل چي چي نور به دابښار خوشي وکم او د حسیني سره به تښتم نو مي د سبا انتظار کوي چي کله به سبا شی او زه به د حسینی سره خبري وکړم او دواړه به لاړشو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام مي خپل ټول سامان ټول کړل او په يوه بيک کي مي کيښودل ماپښين مي يو نوي سيم کارډ ځانته اخيستي وو نو هغه زوړ سيم مي ليري کړي او نوي سيم مي تليفون کي واچوي بيا مي فکر شو چي زينب به څه کوي او پلار به مي څنګه شي؟

په همدي فکرونو کي ومه چي د سهار اذانونو له فکرونو څخه وويستم ولاړ شوم اودس مي وکړي او لمونځ مي ادا کړي خپل بيک مي په څنګ کي ونيوي او پټ دخپلي کوټي څخه ووتم د سراي تر نيمي لاړم خو بيا مي زينب ياده شوه بيرته ورستون شوم دهغي کوټي ته ورغلم په خواږه خوب ويده وه ورنږدي شومه او په تندي باندي مي ښکل کړه هغه ليک مي سر ته ورته کيښودي کوم چي پرون ماښام مي پکي ټوله کيسه ليکلي وه ترڅو چي زينب او پلار مي هم دټولي کيسي څخه خبر شي نو په زړه مي لويه تيږه کيښودل او د کور څخه بهر شوم لاړه او يوه هوټل کي مي دسهار ناري وکړي حسيني ته مي زنګ وواهه ځواب يي راکړي ويل څوک يي؟

ځان مي ور وپيژانده خو هغي تليفون قطعه کړي څو ځلي مي هڅه وکړل چي ورسره په تماس کي شمه مګر شميره يي بلکل بنده شوه نو مي هوډ وکړي او د روغتون په لوري ورغلم هلته مي دحسيني دکوټي د وازه وټکول او ورننوتم خو هلته هيڅوک نه وو موجود بيا لاړم کانټين کي مي وکتل خو هلته هم نه وه زه لاړم او د هغي په انتظار په يوه کرسي کي کښيناستم يو ملګري مي چي عبدالله نوميدي مخ ته ودريدي ويل زبيره څه شوي دي ولي په داسي حال کي يي؟

ما چي مخکي سر ځوړند کړي وو اوس مي راپورته کړي ورته مي کړه اوس مي پوښتنه مه کوه دا راته ووايه چي حسينه چيري ده؟

هغه په انديښنه شو وه يي ويل چي هغه پرون همدلته وه خو ماښام چي کله کور ته تلل نو رييس ته يي وويل چي نور دنده خوشي کوي او لندن ته ځي ستا لپاره يي دا ليک ماته راکړی ويل يي چي دي زما پوښتنه وکړي نو دا ليک ورکړه، له

(c) ketabton.com: The Digital Library

جیب ځخه یي په سپینه ورقه لیکل شوي یو لیک راکړي ماهم په بیړه ورځخه حمله کړي او په لوستلو مي یي شروع وکړل لیکل شوي وو.

(زبیره!

که څه هم ما ستاسره واقعي مینه درلوده او څو واري مي دا فکر کړي وو چي ستا سره به واده هم وکړم مګر ژر به مي ځان کنټرول کړي او دا فکر به مي بیخي له دماغ ځخه حذف کړي ځکه تاسو دوه ورونه هغه ځوک یاست کي زما ټوله کورني مو ووژل زما ژوند مو بیخي بي خونده او بي کسه کړي.

هوو زه دعمر لور یمه د هغه عمر لور کوم چي تاسو وویشتي او تور مو یي زما په ورور خالد باندي ولګوي د هغي ورځي ځخه مي کوښښ کوي چي ځنګه به خپل غچ له تاسو ځخه واخلم مګر اوس یي وخت راغلي په تا باندي مي ستا ورور پخپل لاس ووژي اوس نو ته نشي خلاصیدی ځکه کوم چاچي تاسو ته لیک درکړي هغه به اوس پولیسو ته حال ورکړي وي او په پنځو دقیقو کي به ته ونیول شي دا ستا او ستا د کورني سزا ده ځکه تاسو زما کورني د غم په ټغر کښینول زما ورور خالد په دوه دیرش کاله بند محکوم شو پلار مي ووژل شو او زه یواځی پاتي شومه اوس نو ستاسو وار دي خداي دي وکړي چي ددي غم زغملو توان ولري.

ستا مینه حسینه)

تر لیک لوستلو وروسته مي بیخي عصاب خراب شوه ځکه چي خالد خو خپله خپل پلار وژلي وو مګر خپلي خور حسیني ته یي درواغ ویلي وو او موږ یي تورن کړي وو له سترګو مي اوښکي رواني شوي او بدن مي بي سیکه شو خپل تیر وخت مي را یاد شو چي حسیني به زما سره وعدي کولي او لیدل به یي راسره، خو اوس هغه هرڅه درواغ وه هغی کوښښ کوي چي موږ دوه ورونه په خپل منځ کي په شخړه شو او دا په دي پلان کي بریالي هم شوه.

ما همدا خبري د ځان سره کولي چي پولیس مي مخي ته ودریدل او ویل چي زموږ سره راځه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما انکار وکړي خوعسکرو په زما په وهلو او کش کولو شروع وکړل ټولو راته کړل عشکرو زه په روغتون کي په کش کولو سره خپل موټر ته پورته کړم لاسونه يي را وتړل او په سر يي توره کڅوړه را وا غوستل زه هم نور ارام کښيناستم ځکه هيڅ مي نشو کولای.

تر لږ مزل وروسته حوزي ته ورسيدو زه يي نظارت نوني ته يوړم هلته يو کس په شخصي جامو کي ناست وو له څهری ډير غوسه ناک او بي رحمه معلوميدي ويل چي رايي ولي بويي تلم او په يوه کرسي يي کښينولم لاسونه شاته راوتړل هغه قومندان ويل ووايه او هر جرم دي ومنه ځکه چي موږ ستا خبري ثبت کوو.

ما هيڅ ونه ويل هغه کس يوه عسکر ته اشاره وکړل هغه راغلي يو ټوکر يي راته په مخ واچوي او ګرمي اوبه يي راباندي واچولي باور وکړي کي ساه مي بيخي ټفه ودريدل او تنفس مي نشو کولاي بيايي ټوکر ليري کړي زه ټوخ واخيستم هغه قومندان بيا خپله خبره تکرار کړل ماويل چي څه ووايمه وروره ؟

هغه ويل چي دا ووايه کي په حسيني باندي دي جنسي تيري وکړي او خپل ورور طاهر دي ووژی.

زما سترګي رډي رډي راوختي د ځان سره مي وويل چي داخو هم د حسيني شناخته دي په ټوله کيسه خبر دي اوس دي نو د ځان خير غواړه.

ماهم ورته خپله کيسه شروع کړه چي درواغ مي بيخي زيات ورته وويل چي ځان خلاص کړم ځکه ددي کس څخه خلاصيدل ممکن نه وو هغه هم ټوله کيسه په خپل يوه آله کي ثبت کړل رته يي کړل چي ستا کيسه مي واوريدل خو که چيري دي يوه خبره هم درواغ وه نو بيا دي دځان حالت ته ګوره.

هغه لاړي او زه په دي فکرونو کي ډوب شومه چي دابه اوس څنګه کيږي ما څه کول او هغه څه وشول.

له ډيرو سوالونو ځوابونه مي په کار وو مګر ماته چا نشوه کولاي چي زما د پوښتنو ځوابونه راکړي يوي خوا خپل نفس او وجدان ته ملامت ومه ځکه مامي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل ورور وژلي وو،له بلي خوا مي په دی اندیښنه وه چي حسینه مي له لاسه ورکړه او هغه هم په ناسم پوهاي سره زیاته ژړا راتلل مګر ستوني مي بیخي وچ شوي وو د ژړا کولو توان مي نه درلود لږ وخت وروسته یو عسکر راغلي او زه یي په څوکي کي کیناولم ډوډي یي راته کیښودل حیران شومه ځکه چي زه خو همدا اوس خو غرمه وه روغتون ته تللي ومه دا نو د څه وخت ډوډي وه ساعت مي وکتي هغه د شپي نهه بجي شوي وی.

په فکرونو کي په دی نه یمه پو شوي چي دا وخت څنکه تیر شو.

لاسونه یي راته خلاص کړل او عسکر هم همدلته ولاړ وو ومي ویل وروره ما څه ګناه کړي ده چي دلته مو راوستلم؟

هغه وویل چي دا پوښتنې ته باید له ما څخه ونکړي هرڅه تاته خپله معلوم دی اوس دی ډوډي وخوره پنځه دقیقي وخت لري کنه نو بیا یي درڅخه وړم.

زه هم لکه وږی لیوه له غرمي مي څه نه وه خوړلي همداچي ډوډوي مي ولیده نو په خوړولو مي یي پیل وکړي له ځان سره مي وویل دادي اوس مي نو د محبس لوبیا هم وخوړه ولاچي زیات خوند کوي.

تر ډوډي خوړولو وروسته یي غوښتل چي ما بلي کوټي ته یوسي له لاس څخه یي ونیولم تر کوټي چي وتو نو د عسکر وسله مي حمله کړه او په عسکر مي ونیول ومي ویل رانږدی نشي قسم خورم چی وژنم دی

ټول عسکر را ټول شول ماته یي ویل پام کوه چي دا غلطی ونه کړي کنه نو ټول عمر په بند کي تیروي ومي ویل چف شی تاسو زه ولي بي ګناه دلته را وستلي یمه؟

یو قومندان رامخي شو ویل یي چي وسله کښته کړه ګوره په ارامه سره به خبري وکړو ومي ویل مه رامخي کیږه او ناڅاپه مي پري ډز وکړي د قومندان په پښه کی مرمي ولګیده او ولویدي نورو عسکرو په ما را منډي کړي ما هم هسي ډزي پیل کړي او له ویري مي ډزي کولي چي ناڅاپه له شاه څخه یو چا په سر ووهلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زه هم ولويدم زما لاسونه يي بيا راته وتړل او زما په وهلو يي پيل وکړي ټولو سوکان او لغتي راکولي تر څو چي بيهوشه شومه.

کله چي راپورته شومه په څوکي کي تړلي ومه او ټول بدن مي درد کوي زما په مخ يي اوبه وشيندلي په هوش شومه ويل يي ونيسه په خپلو ټولو جرمونو دي اعتراف وکړه کنه نو تر مرگ به دي بدتره کړو ومي ويل د څشي جرم ما هيڅ جرم ندي کړي هغوي بيا زما په وهلو شروع وکړه ويل چي قومندان دي ولي وويشتي ما ويل چي هغه مي په غلطی سره وويشتي ما نه غوښتل چي داسي وشي پدی وخت کي يو بل کس راغلي هغه چي په شخصي جامو کي وو ويل چي وهل بس کړي.

بل سهار يي بيا هغه بلي کوټي ته يوړم او هغه کس راته راغلي راته کتل يي خداي شته چي دي کتلو يي ډير تر تاثير لاندې راوستلم ومي ويل څه دي زه مو ولي بيا دلته راوستلم؟

هغه راته وخندل وه يي ويل ځکه چي نور دي د لاري اخيري پايلي ته ورسيدي.

مطلب دي څه دي؟

راځه چي محکمي ته ځو.

زه يي محکمي ته يوړم هيڅ وکيل مي نه درلودی خو قومندان ډير ښه قضيه مخ ته وړل زما څخه يي ځيني د تيري ورځي پوښتني وکړلی ما هم بيا هغسي ځوابونه ورکړل د هغه قومندان يو وکيل وو چي قضيه يي څيړل هغه بيا وويل چي اوس هم وخت لري رښتيا وواېه کنه نو د بند او زندان وخت به دي تر ټاکلي وخت لا وځنډيږي.

ما وويل چي زه هيڅ درواغ نه وايمه کوم اظهارات چي مي ورکړي دي هغه مي اخيري خبري دي.

هغه وويل چي سمه ده اوس نو يو عيني شاهد رابولو چي دا خبره واضحه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یوه کس نوم یي یاد کړی او یو خیرن پیرن سړي راغلي په پنجره کي ودریدي لاسونه یي لوړ په پنجره تکیه کړل ماته یي په ځیر ځیر وکتل بیا یي قاضي ته وویل چي هوو همدغه سړي وو چي ما ولیدي.

وکیل وویل چیري دي ولیدي دي او ورور یي په کوم حالت کي وه؟

هغه وویل چي ما کله چي رمه روانه کړي وه د غره په سر مي یوه سیاهي ولیدل کله چي لږ څه ورنږدې شومه نو دا سیاهي دوه شوي زه نور هم نږدې ورغلم ومي لیدل چي دوه انسانان دي چي په خپلو منځو کي یي شخړه دي یو او بل سره ټیله کوي تر څو چي یو کس یي د غره ښخه لاندي وغورځیده ما رمه پریښودل هڅه مي کوله چي هغه کس ته ورسم خو کله چي زه د غره لمني ته ورسیدم ګورم چي بل هم ورپسي ولویدي خو دا کس له نږدی فاصلي ښخه لویدلي وو نو پدي مي یقین شو چي ښايي چي داکس نه وي مړ شوي نو ځکه دا نږدی ته ورغلم کله چي ورغلم نو هغه دا کس وو، ماته یي اشاره وکړل ما هم سترګي لاندي نیولي وي ځکه ما هیڅ امید نه درلودی چي داسي کس دي پیداسي چي موږ یي لیدلي یو، شپونکي زیاته کړل، ما دي کس ته اوبه ورکړي تر چو لږ په خود راشي مګر دي بیهوشه شوي وو بیا هغه بل کس ته ورغلم خو هغه ټوله ټوک ټوک او مړ شوي وو ځکه هغه د غره له سرنه غورځیدلي وو ما هم سمدستي سړک ته ځان ورساوه او یوه موټر چلوونکي ته مي حال ووایه هغه هم سم دلاسه پولیس ته زنګ وواهه او هغه راغلل ډواړه یي له دي ځاي ښخه یوړل.

وکیل وویل قاضي صاحب همدومره وو.

قاضي ماته وویل چي ایا ته د ویلو لپاره کوم څه لري؟

زه حق پق حیران پاتي شومه چي داځه وشول اوس خو کار خراب شو نو راسه یو بل چل وکړه،قاضي ته مي وویل چي دا کس شپونکي دروغ وایي دا قومندان ورته پیسي ورکړي دي.

قاضي:که چیري ته دا تور ثابت نکړي نو یوه سزا به دي اضافه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي ته مي په هيله مندي وکتل بيخي بي وسه شوي ومه سترګو مي دا شاهيدي ورکوله چي زه يو قاتل يمه قاتل.

قاضي ته مي وويل قاضي صاحبه هيله کومه ماته بخښنه وکړي دا هرڅه په تيروتني سره وسوه ما د قصده هيڅ ندي کړي قسم خورم ډيري زاري مي ورته وکړي خو هغه وکيل وويل چي زبير يوه بله قضيه هم لري هغه دا چې ده يو د عسکرو ډلګي مشر قوماندان هم په پښه باندي ويشتلي دي بايد قانوني سزا او قانون ورباندي تطبيق شي.

تر ډيرو سوالونو ځوابونو وروسته زه ناکام شومه قاضي ځټک وواهه اوفيصلي ته يي ټول متوجي شوه قاضي وويل: داچي دي د خپل ورور قاتل ثابت شو اوعيني شاهد هم خپل اظهارات ورکړل نو ددي په سبب د خپل ورور د قتل په پايله کي زبير په پنځلس کاله بند محکوم کيږي او داچي ده د پوليسو يو قومندان باندي ډزي کړي دي او هغه يي ټپي کړي دي نود هغه لپاره لس کاله بند نور اضافه کيږي او يو تور چي يي بيخي بي بنسټه ثابت شو د هغه له کبله پيځه کاله نور بند اضافه شو چي په پايله کي يي زبير په ديرش کاله بند تيروي او د ښه اخلاقو او چلند په پايله کي کيداي شي چي د بند موده يي کمه شي محکمه پاي ته ورسيده او قضيه بنده شوه.

زه لکه هغه بيوسه موږک چي شاه خوا مي ټولي پيشو ګاني وي او زما د مرک انتظار يي کاوه زما هيڅ زړه ته نه لويدل مګر دا حقيقت وو چي زه به ديرش کاله بند تيرومه او د زندان په تورو کوټو کي به ناست او له يوه نامعلومه برخليک او ستونزمن ژوند لاري مي په اوږو کي وليدي بيخي له پښو وغورځيدم اعصابو مي ټکان وخوړ نه پوهيدمچي څه وکم تير وخت مي په فکر کي راوستي زما او طاهر ځومره ښکلي او په زړه پوری ژوند وو بيا حسينه مي فکر کی راوستل د هغي سترګو ته په کتلو به مي هر ډول ستونزي شاته غورځولي او د حل لاره به يي خپله راته پيداکيدل مګر اوس بيخي يواځی شوي ومه هيڅوک مي د ډاډګيرني لپاره نه درلوده بيا مي د حسيني هغه ليک را په زړه شو چي دا ټوله د هغی پلان او دهغی غچ اخيستل وو خو د هغی دا ليک مي هم زړه ته نه لويدلي او په هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي باور نه کاوه ځکه چي هغي له ما سره زياتهمينه درلوده مګر بيا به مي فکر د طاهر وخبرو ته شو افففف زه نه پوهيدم چي په چا باور وکړم او په چا نه.

عسکر راغلل زما لاسونه يي اولچک کړل له ځنګو يي ونيولم او د موټر په خوا يي روان کړمه زه هم چوف او غلي ورسره روان ومه د خبرو لپاره مي هيڅ نه درلوده په موټر کي يي کښينولم او د زندان په تورو تيارو کي يي وغورځولم ډول ډول سزاګاني او شکنجي به يي راکولي‌او ډير سخت کارونه به يي را باندي کول چي د انسان تر وس او توان‌به‌پورته‌وه‌مګر موږ به کول زما په شان نور کسان هم ول چي په ناسم پوهاوي به يي دلته په کلنو کلنو ژوند تيراوه او د نوري نړي څخه به بي خبره وو هلته مي د وخت په تيريدو سره يوبل کس چي خالد نوميدي پيدا کړي خالد خو بيا دعمر کاکا زوي او د حسيني ورور وو چاچي خپل پلار وويشتي او حسيني ته يي درواغ ويلي وو.

زه ورسره مخامخ شومه له ګريوان نه مي ونيوي ځانته مي کش کړي ومي ويل ولي بيغي ته سړيه ستا له لاسه خو زما ټول ژوند خراب شو هغه په ارامه وويل زبيره صبر وکه صبر وکه دا زندان دي که چيري عسکرو او موظفو کسانو وليدو نو د بند وخت مو نه کميږي راشه دلته راته ټوله کيسه وکه چي ته دلته څه کوي؟

ماهم فکر وکړي چي دي هم په حقه دي له لاسه مي ونيوي او يوه خواته مي يوړوي او ټوله کيسه مي روته له سرنه وکړل کي څه او څنګه پيښ شول.

بيا مي ورڅخه پوښتنه وکړل چي تا حسيني ته څنکه ويلی وو؟

هغه وويل چي هغه وخت زه ډير غوسه ومه ځکه چي زه يي په دوه ديرش کاه بند کي اچولي ومه او ما فکر کاوه چي دا ټوله ستاسو غلطي وه او ټوله پړه مي په تاسي اچولي وه نو ځکه مي حسيني ته وويل چي بابا جان تا او طاهر وويشتي مکر په ما باندي تاوان شو هغی هم قسم وکړي او وه يي ويل چي ترڅو مي دوي هم تر موږ بد تره کړي نه وي په ارامه نه کښېنم او بيا لاړل.

زموږ تر مينځ ډيري خبري وشوي خو د وخت په تيريدو سره ملګري شو او هڅه مو کوله چي دا ددي ځاي څخه ژر تر ژره ووځو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به هم په فارغه وخت کي د خپل ژوند پيښي او خاطري ليکلي او دا کتاب به مي په دي سبب ليکي تر څو چي حسيني ته ټوله کيسه وکمه او هغه په ربنتيا باندي پوهه شي.

يوه ورځ د زينب له طرفه ليک راغلي چي ليکلي وو زبيره ! کاش کي ته پېټ نه وي وتلي ماته به دي هرڅه ويلي وو مکر تا زه يواځی پريښولم هري ستونزي سره.

خير خو هرڅه چي وو هغه وشول نن زما واده دي باور وکه چي ته او طاهر ورور مي ډير ياديږي ماته خپل سينکار او راتلونکي ژوند بي له تاسي څخه هيڅ خوند نه راکوي.

هلته زندان ته درغلی ومه مکر ساتونکو اجازه رانکړل چي درسره ووينم خو زه ستاسو ورونو څخه داچي ګيله منه يمه تر هغه ډيره منندويه يمه ځکه تاسو زما سره همکاري وکړل زما ژوند مو جوړ کړي او تاسو زما هرڅه وي.

زه به هڅه وکړم چي زندان ته درشم خو ساتونکو ويل کي له دري کاله بند وروسته کولای شي چي دزبير سره ووينې نير خو زه خامخا درځم زما ګرانه وروره.

ستا کشره خور زينب...

دومره مي ورته وژړل چي سترکو مي اوښکي خلاصي کړي ځکه مابايد هغه يواځي نه وي پريښودي بس نو قسمت مو نه وو او په دي بلا واوښتو.

شپي او رځي تيريدي يوکال وروسته يي بل ليک راغلي چي ليکل شوي وي.

د يوسف اخښي له طرفه و زبير ته.

زبيره پوهيږم چي تادي له خپلي خور زينب سره بي انتها مينه درلوده خو به تا ماته ډيره ګرانه وه هيڅ غم او پريشاني ته مي نه ورکول لاس مي يي يخو او ګرمو اوبو ته نه پريښودي مګر دخداي فيصلي دي چي څوک بايد ورباندي راضي شي دوه اوني مخکي دي خور د ولادت په وخت کي خپل روح له لاسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکړه او ماشوم يي هم مړ وزيږيدي تا او دزينب نوري کورني ته د زړه صبر غواړم، وروره زه يي د زغملو توان نلرم مګر څه وکړم د الله په ضا او قدر راضي يو.

والسلام.

ددي ليک په لوستلو سم ليوني شومه دماغ مي سکته وخوړه د زينب خبري او دهغي ځواني ددي نه وه چي مړه دي شي بياخو ما هيڅ ونه ليدل او هغه مړه شول نو د ډيري غوسي مي په خالد باندي وهل پيل کړل چي داتوله ته ملامت يی ستا له لاسه زه اوس دلته بند پاتي يمه خو هغه هم زما سره د غم شريکی هڅه کول ما هرڅه دلاسه ورکړل لومړي ورور بيا خور پلار خو مي هسي نه هم چا نه حسابوي.

هيڅ مي له وسه پوره نه وه د زندان تورو ديوالونو ته به مي کتل د زينب او حسيني انځورونه به مي په په تصور کي راوستل او بي له کوم سببه به مي ځيني خندل او ځيني وخت ژړل.

خالد به تل ويل چي زه کله له دي ځايه څخه ووتم نو خامخا به ستا ضمانت په يو بل کس باندي وکمه او يا بدي په يوه بله طريقه راباسم.

نور نو په دي تورتم کي زموږ ژوند روان وو ....

اته ويشت کاله وروسته هينداري

ته ولاړومه او خپله سپينه ږيره مي کوچني کول او په ترتيب مي برابرول چي خالد مي شاته ودريدي وه يي ويل زبيره ژر سه وروره ته څه کوي ؟

ومي ويل سمه ده صبر وکه داسي نو نسمه تللي هلته به ټول خلک ماته انتظار کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالد: خلک به نو څوک وي تاته به څوک انتظار کوي؟

ومي ويل زما د تير وخت يادونه زما ځواني او هغه روغتون چي زه او حسينه به هلته ناست وو او خوږي شيبي به مو تيرولي.

لوي اسويل مي وکړي افففف بيا مي خپل بيک واخيستي او خپل کالي چي دوه جوړي وي پکي واچول خپل کتاب چي پوره کړي مي وو خو لږ هم پاتي وو هغه مي هم واخيستي او په بيک کي مي کيښودي له ټولو ملګرو او ناستو کسانو سره مي د خداي په اماني وکړل خالد مي ډير ټينګ په غيږ کي ونيوي دواړه يو له بل سره وژړل دهغه څخه مي هم رخصت واخيستي بيک مي واخيستي او دعسکرو سره يوځاي روان شومه ټولي فورمي يي تسليم کړي او زه له زندان څخه ازاد شومه.

پوره اته ويشت کاله تير شوي وو ښار بيخي بل ډول ښکاريدي لوي لوي تعميرونه ولاړ وو نوي ماډل موټران ګرځيدل دوه هلکان چي اته کلن معلوميدل يو له بل سره يي لاسونه نيولي وو پتلون او نيکټايي تړلي وو روان ول او په شا يي د مکتب بستي وي زما خپل تير وخت زما په زړه شو چي زه او طاهر به يوځاي مکتب ته تلو ډير مي طاهر وياديدي له سترګو مي اوښکي وبهيدي زه په ملا کړوف او په ريږديدلي سر روان شومه يوه دوکان ته لاړم هغه پيسي مي له جيب څخه را وويستي چي د حکومت له طرفه راکړل شوي وي لس زره وي ما ويل چي يو تليفون راکړي هغه ټوله اوسني ټچ يا سمارټ موبايلونه مخي ته راته کيښودل ويل يي کوم يو دي خوښ دي؟

وروره زه خو په دي نه پوهيږم يوه ته مي لاس کړي شا او مخ مي يي وکتي خو ناڅاپه مي له لاس څخه ولويدي او په ځمکه يي ټوټه ټوټه شو. ما شو ژړ مي را پورته کړي خو هغه له کاره لويدلي وو دوکان دار راته ردي بدي پيل کړي ويل بوډا سړيه لاسونه دي کار نکوي ستا او د موبايل يي سره څه يوه پښه دي دقبر په غاړه ده او يوه دي د کيلي په پوټکي باندي هله ژر کوه ددي تاوان راکړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومي ویل زویه لږ مي د سپیني ږیری قدر وکړه ښکنځل مه کوه وایه تاوان دي څودي؟

هغه ویل اته زره!!!

سترګي مي رډي رډي راوختي ،داڅه وایي موبایل وګوره او اته زره وکوره هغه ویل ژر سه ددي همدومره قیمت دي چي لیاقت یي نلري نو ولي یي ماتوي؟

بیلونه یي راته ښکاره کړل رښتیا هم په اوزره او پنځه سوه یي راوړي وو او په اته زره یي خرڅوي.

ومي ویل زویه زیاتي پیسي نسمه در کولي نیمي تاوان به یي ستا وي نیمي زما، خو هغه کس هیڅ دا خبره ونه منل نو مجبوره شومه او اخیر مي ورته اوه زره ورکړي او بیله هغه مات تلیفون مي بل څه نه رانیول هغه هم په اوه زره.

لاړم او په یوڅه پیسو مي نوي جامي واخیستي او یوه هوټل ته لاړم او په پنځه شپږ ورځي کي ټولي پیسي مصرف شوي هیڅ چا کار هم نه راکاوه پخواني روغتون ته لاړم د هغه روغتون په ځاي باندي اوس یو پنځه ستوري ښکلي هوټل جوړ شوي وو هرڅه بدل شوي وو نه مي ویل چي زه دي په هغه ښار کي یمه نه مي کوم خپلوان درلودل او نه مي کوم ملګري خالد هم باید یو کال نور په زندان کي تیر کړي وي بیا مي راياد شول چي کله زه راوتلم نو خالد راته د یوه کس نمبر راکړي وو چي ددي کس سره معلومات وکړم او خالد د بند څخه خلاص کړمه هغه نمبر ته مي زنګونه ووهل مګر هغه بند وو او هیڅ ځواب یي نه راکاوه.

کله مي چي پیسي خلاصي شوي نو به مي په جومات کي شپه تیرول ډوډي به مي ځیني وخت پیداکړل او ځیني وخت به همداسي وږی ویده کیدم ترڅو چي یوه شپه په یوه کلي باندي ورغلم او د یوه کور دروازه مي وټکول د شپي غوښتنه مي وکړل کور یي ودان چي هرڅه یي راکړل لو ډیر ښه خلک وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسيني جاني سمه ده چي ژوند مو ټوله په ستونزو کي تير شو مګر زه بي ګناه ومه او هم طاهر بی ګناه وو دا کتاب چي هر وخت ستاسو لاسونو ته ورسيدي او په ټوله کيسه پوهه شوي قسم دي چي ډير به پښيمانه شي ځکه تا دداسي کس ژوند ور خراب کړي چي په تايي سر قرباناوه.

تا زه د هغه خوبونو څخه را ويش کړمه چي نه مي غوښتل چي راويښ شمه زه دي په هغه کنده کي وغورځولم چي څوک دښمن هم داسي نه کوي زما ژوند زما ځواني ټول په زندان کي د ډبرو په ماتولو او درندو کارونو باندي تير شو.

کله به چي هلته هم ما سپوږمي وليدل نو به مي ښه ډير ورته کتل ځکه سپوږمي مي ستا د ميني يادګار او نښانی نيولي وه.

هرکله به چي باران شو زما او ستا تير وخت به مي را په زړه شو او دا بيت به مي په خوله باندي جاري شو(د يو تللي کس څهره يي را په زړه کړه

باران بيا داسي وريږي لکه زهر)

حسيني جاني قسم خورم چي اوس هم همدومره مينه درسره لرم لکه په لومړي ورځ چي مي ليدلي وي زه اوس هم ستا په وړاندي هغسي احساس لرم لکه څنګه چي مي تاته ويلي وو باور وکه ستا هغه ليک مي تر اوسه پوري ساتلي دي چي تا راته په روغتون کي ايښي وو.

خبري مي ډيري زياتي په زړه کي دي مګر اوس قلم په خلاصيدو دي او د بل قلم د رانيولو توان نلرم.

زه خبر شوي يمه چي ته لندن ته تللي يي مګر اوس ما دغه ځوان علي چي تاته يي کتاب در رسولي دي در ليږلي دي که لږ هم زما سره مينه لري او ما بي ګناه ګڼي نو هيله کومه راسه زما څنک ته راسه غواړم د مرګ څخه مخکي دي يوځلي ووينم او د پخوا په تير دي په نرمو ويښتانو کي لاس تير کړم او هرکله چي راتللي زما د خوښی هغه سپين جوړه کالي هم په تن کړه او تر ما پوري راسه هيله کومه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بله داچي ستا ورور زما سره يوځاي په بند کي وو هغه اوس هم هلته دي تا خو يوائې زه نه بلکي خپل ورور او کورني دي هم يوائې پريښودل که چيري زما په کيسه دي باور نه کيږي نو د خپل ورور خالد څخه يي واوره بيا به پوشي چي زه بي ګناه ومه.

زه ستا د راتلو. په انتظار زبير...

دکتاب وروستي پاڼه هم پاي ته ورسيده حسيني ته مي وکتل دسترګو څخه يي دفواري په شان اوښکي رواني وي ځانته مي فکر شو زما هم سترګو کي اوښکي ډنډ شوي وي ځکه زبير خپل سپيناوي وکړي او ځان يي بي ګناه ثابت کړي حسينه خپل وجدان ته ډيره ملامته وه په فکرونو کي کښيناستل او د ساعت ټک ټک ته مو غوږ نيولي وو يو دم مي پام شو چي ساعت ته مي وکتل د شپي دولس بجي شوي وي سترګي مي رډي رډي راوختي ځکه ډير ناوخته وو نه مو ډوډي خوړلي وه او نه مو هم خوب کړي وو د کتاب او د زبير دژوند په لوستلو بوخت ومه او هرڅه راته هير وو.

حسيني ته مي وويل تروري ناوخته دي اوس ويده شه زه سه هم نور لار شم زموږ ليدل په همدي ځاي پاي ته ورسيدل.

هغي په ډکو سترګو راته وکتل ويل ته پوهيږي زبير رښتيا ويل زه پوهيدم چي هغه به زما پلار نه وي وژلي مګر زما ورور خالد زه دوکه کړم رښتياهم زه اوس دومره پښيمانه يم چي خپل ځانته هم نشمه کتلاي.

لوږ يي وکتل لوي اسويلي يي وکړي ناڅاپه ولاړه شوه او ويل چي زه سبا لخيره افغانستان ته ځمه او د زبير سره وينم.

ومي ويل چي لور دي چاته پريږدی هغه خو يوائې کيږي؟

هغه زما لور نده!!!

څه نو دچا لور ده هغه خو تاته په مور باندي ږغ کوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوو ماته په مور باندي وايي مګر زما لور نده ځکه زه چي کله لندن ته راغلم لږ وخت مي په روغتون کي کار وکړي هلته زما ملګري وه چي قابله وه نو هغي ويل چي دا ماشومه يي مور او پلار په روغتون کي پريښودل که چيري يي ته غواړي نو پالنه يي وکړه کنه نو موږ يي يتيم خوني ته ليږو ماهم ومنل او تر اوسه يي پالنه او روزنه کومه ما تر اوسه پوري واده ندي کړي کله مي چي دزبير سره مينه پيداشوه نو ما په رښتيا سره مينه کول ځکه هغه ډير نيک او زړور انسان وو دهغه وروسته مي داسي څوک ونه ليدي چي زه دي ورسره خوشحاله ژوند وکړم زه غواړم چي دهغه څنګ ته ورشم هيله کوم ما افغانستان ته بوځه.

زه په تردود کي شومه بيا مي فکر وکړي کي زه نو هم بيکاره شوي يمه او رخصت يمه نو دلته به څه وکم؟

دزبير تر کيسي اوريدو وروسته مي د هغه ليدي ته هم ډير زړه کيدي نو مي حسينى ته وويل چي سمه ده زه همدا اوس نوم ليکنه انلاين کومه او سبا لخيره به ويزه ترلاسه کړو هغه هم ډيره خوشحاله شوه او د خپل بيک سامان آلاتو په چمتو کولو بوخته شوه ماهم ثبت نام وکړي او سبا نهه بجي مو ويزه او پرواز وو.

حسيني ويل چي نن بايد زموږ کور کي ويده شي ځکه چي ډير ناوخته دي.

نه تروري خپل کور ته ځمه او ځيني شيان اوجامى مي رااخلم بيا سبا سهار په تاپسي راځم دواړه به يوځاي لاړشو.

هغي هم ومنل زه لاړم خپل کورته خپل شيان مي ټول کړل او ويده شومه.

سهار اته بجي شوي وي چي راپورته شومه ژر ژر مي بيک واخيستي دحسيني کور ته ورغلم خو هغه دبيک سره د کور په حويلي کي ناسته او ماته يي انتظار کوي ډير په هوسه معلوميدل خو څه يي ونه ويل لور يي هم ولاړه وه هغي دخپلي لور څخه رخصت واخيستي ماهم د خداي په اماني په توګه لاس ور وړاندي کړي خو هغي په غيږ کي ونيولم موږ لاړو ټکسي ته وختو او هوايي ډګر ته يي ورسولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخره مو پرواز وکړي د څو ساعتو په تیریدو سره د افغانستان هوايي ډګر ته راغلو د الوتکي څخه ښکته شو ټکسي ته پورته شو او سیده د احسان دوي د کور په لوري لاړو حسینی شاه او خوا کتل بیا یي اوښکي په سترګو کي ډم شوي ځکه ددي ښار سره یي تیر یادونه تړلي وو څه وخت وروسته کلي ته ورسیدو احسان ته مي زنګ وواهه هغه هم په ډیره خوشحالي سره دوکر مخي ته را ووتي کور ته لاړو دکاکا او نورو د کور اوسیدونکو سره مي حسینه معرفي کړل.

هغي ویل چي زبیر چیري دي؟

ما ویل چي هغه په یوه هوټل کي دي راځه کي ځو کاکا ته مي وویل چي موږ یوځاي ځو او بیرته ژر راځو هغه هم اجازه راکړل.

د احسان موټر مو روان مړي او هغه هوټل ته لاړو چیري چي مي زبیر پري ایښي وو هوټل ته ورغلو او د زبیر کوټي دروازه مي خلاصه کړل هلته هیڅوک نه وو نو د هوټل د کارکونکو څخه مي پوښتنه وکړل چي هغه کس چیري دي؟

هغوي وویل چي دوه ورځي مخکي ییدشپي حالت ډیر خراب شو ټوخ یي کاوه نو موږ روغتون ته انتقال کړي او اوس به هم هلته وي.

د روغتون ادرس مي ورڅخه واخیستي او په بیړه د روغتون په طرف لاړو حسینی خو اوس لا په ژړا شروع کړي وه .

هلته لاړو او د زبیر پلټني مو وکړي تر څو چي یوه ډاکټر وویل هغه اوس په هاغه لیري اطاق کي دي او په سرطان اخته دي فکر نه کومه چي ډیر وخت به ولري موږ خپلي ټولي هڅي وکړي مګر دسرطان دناروغانو علاج کول ډیر ستونزمن وي.

ددي خبري په لوریدو حسیني د هغه اطاق په لوري منډه کړه موږ هم ورپسي منډي کړي او ورغلو لومړي ما د کوټي دروازه خلاصه کړل هلته په سپین کټ باندي تور او وچ ډنکر سړي زبیر پروت وو د اکسیجن ډبه یي ورته ایښی وه هغه سلګي وهلي یو لاس یي د کټ لاندي ځوړند وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسيني ماته وکتل ويل همدادي ما ويل هوو همدا زبير دي.

هغه ورغله او د زبير لاس يي ونيوي د کټ په يوه څوکه ورته کښيناستل او ږغ يي ورباندي وکړي ويل زبير!!!

زبير سترګي خلاصي کړي سترکي يي لکه د وينو چي ډکي وي سري وي خوله يي خوځول تر ډير موښې وروسته يي وويل حسيني ته راغلي زما ګراني ته راغلي؟

حسيني په سينه پوري ټينګ ونيوي ويل هوو زه راغلم د دواړو د ژړا اوازونه پورته شول.

زبير ويل چي څنګه دي يواځی پريښودم هاا زه خو بي ګناه ومه هرڅه خو رضا کړي وو؟

حسيني اواز په ژړا کي ورک شو او په خوله يي همدا جمله وه زبيره ماته بخښنه وکړه ماته بخښنه وکړه.

زبير هغه لاس چي کينوله پکي وه په ډير زحمت راپورته کړي او دحسيني په وريښتانو يي ننباسي په سپينه ږيره کي يي اوښکي رواني وي يوه خوږه مسکا يي وکړل ويل حسيني ته ولی ژاړي ستانو ټوله ارمانونه پوره شوه خپل مقصد ته هم بريالي ورسيدي بيا يي ټوخي شروع کړي ته پوهيږي اوس هم همهاغسي ښايسته يي ډاکټري.

دحسيني ژړا او خندا ګډه وه دزبير لاس يي ټينګ نيولي وو.

زبير په ټوخي او خبري يي دواړه کولي وويل چي حسيني ماته بخښلي يي ځکه تاهرڅه دخپلي کورني لپاره کړي دي ته هم بي ګناه يي ځکه خالد ته غلطه پوهه کړي يي زما اخيري ارمان خو دا وو چي تا ووينم او مړ شمه مننه چي ماته راغلي زه دي خپلو هيلو ته ورسولم اوس نو ښه په خوشحالی سره مرګ قبلوم.

حسيني ويل نه داسي نه کيږي ته ما يواځي نه سي پريښودي اوس زه راغلي يمه په تا به هيڅ نه کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زبیر شونډي رپولی لکه کوم څه چي وایي ما هم ورته غوږ نږدی کړي چي خبري یي واورم خو د هغه په ټیټ اواز کي مي یوائځی دا کلمه اوریدل چي (لااله الاالله محمد رسول الله)

بیا یي سترکي نیمي پټي او نیمي خلاصي پاتي شوي د مرګ په خواږه خوب ویده شو او ددې ناطرسي او نیمکړی دنیا څخه یي مخه ښه وکړل.

پاي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library